BASKILARINIZ SÖKMEYECEK!

10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü… Son yıllarda gazeteciler bu günü protesto eylemleriyle kutluyor! Çünkü artık gün "Çalışan" değil "Çalışamayan" Gazeteciler Günü…

144 gazeteci cezaevinde, daha fazlası gözaltında... 3 bin civarında gazeteci de kapatılan gazete, radyo ve tv'ler nedeniyle işsiz, 780 gazetecinin sarı basın kartı iptal edildi…

Tekelci basın baştan beri emeğe düşmandır, gündemi/kamuoyunu belirler. Evet bu doğru. Ama bu faşist yapının gözeneklerinde yine de emekten yana olanlar yer bulabiliyor, bazı şeyleri dile getirebiliyordu. Bugün bu gözenekler tümden kapandı. Öte yandan demokrat ve sosyalist basın üzerindeki baskı ve yasaklar en üst düzeye çıkarıldı. Burjuva basın kelimenin gerçek anlamında tek tipleştirilirken, emekçilerin, Kürt halkının ve ezilenlerin sesi olan basın tamamen kesilmeye çalışılıyor. İşçi ve emekçi haklara gerçekleri anlatan, işçi sınıfına başka bir dünyanın mümkün olabildiğini anlatan, devrime çağıran gazeteciler ve basın yayın organları susturuluyor, sesleri boğulmak isteniyor.

"Duvarlar yoksulların matbaasıdır" deniyordu geçmişte. Bugün ise sesimizi duyurabildiğimiz her mecra matbaamız. Gazete ve tvlerimiz kapatılsa da, bölük bölük zincire vurup hapsetseniz de, işçilerin emekçilerin sesi yükselmeye devam edecektir…

49 YIL HÜKÜM GİYEN YENİ EVREDE MÜCADELE BİRLİĞİ DERGİSİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ SAMİ TUNCA 3 YILDIR TUTSAK! DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

11 - 25 Ocak 2017 / S 016 / 1 TL

DEVRİMCİ AYAKLANMAYA DOĞRU!

Şu düzenin haline bakın! Tüm yasalar, kurallar, kurumlar, kurullar tel tel dökülüyor. Hepsi ayaklar altında! Bizzat en tepedekiler yerle bir ediyor düzeni. Bile isteye çiğniyorlar onları. Paspasa çeviriyorlar. Hala yasalara, kurallara, kurumlara dayanarak bu gidişi durdurabileceklerini düşünenlerin güçsüz protestolarıyla alay edercesine yapıyorlar bunları.

Hitler'in ve Nazilerin ayak izlerine basa basa yürüyen dinci-faşist iktidar, birer ayakbağı haline gelen yasaları ve kuralları bir kenara iterek ilerliyor. Ham hayallerden, boş inanlardan beslenen kutsal inek gereksiz formaliteler olarak bir kenara atılıyor.

Zaman daralıyor. Her tür kısıtlamadan kurtulmuş dört başı mamur bir diktatörlük, hızlı ve engelsiz çalışacak bir mekanizma gerekiyor karşı-devrime. Bu uzun iç savaşta bitap düşen düzen güçleri, tek adam ardında hizalanarak devrimin üstesinden gelebileceklerine inanıyorlar. Hızlı ve acımasız kararlar alabilen bir mekanizma- işte onlara bugün kurtarıcı gibi görünen yol bu!

Anayasa değişikliği oylamaları işte bu gerekçelerle bu ortamda yapılıyor. Meclisteki naif protestolara, dışardaki tepkilere rağmen maddelerin oylamasına geçildi. Karşı koyuşlar, sözler, protestolar bu yönelimi durdurmaktan öylesine uzak ki! Her şeyin dönüp dolaşıp kuvvete bindiği bir ortamda boş nutuklar neyi değiştirebilir ki!

Artık en sert kapışmalar dönemindeyiz. Hayati meselelerin ancak kuvvete başvurularak çözülebileceği bir aşamaya gelmiş durumdayız. Karşı-devrim cephesi bu gerçekten hareket ediyor. Yeni "başkanlık sistemi" bu durumun bir ifadesi. Bu gidişatı "durdurmak", "AKP/saray faşizmini" engellemek gibi düzen içi saiklerle hareket ederek sonuç alacağını düşünenler hem kendilerini hem emekçileri aldatmaktadır. Dönem anayasa tartışmalarına dalacak dönem değil, zora dayalı devrimin araçlarının bir an evvel örgütlenmesi ve düzenin tümden alaşağı edilmesi dönemidir. Devrimci savaşımı yükseltme zamanıdır. Bir alacakaranlık dönemi bu, şafak sökmeden önceki son anlar. Karşı-devrimin "tek adam rejimi", devrimci patlama öncesinde tüm çelişkilerin tek noktada odaklanmasından başka bir şey değil. Koşullar devrimci ayaklanmaya doğru hızla akıyor.

Devrim

>>Editör...

DEMOKRASİ ÜZERİNE

"Ben o adama çay vermem" diyen çaycı tutuklanıyor, oğluna "üstün zekalı" diyen dizi oyuncusu işinden atılıyor.

Zindanlar doldu taştı. İnsanlar ne ile suçlandıklarını bilmeden aylarca zindanlarda tutuluyorlar. İnsanlar, ne zaman, nasıl ve neden gözaltına alınacaklarını bilmemenin korkusu ve kaygısıyla yaşıyorlar. Kimse yarınından emin değil.

Dinci faşist iktidarın ve faşist devletin terör ve baskısı artıkça kitlelerin demokrasi özlemi de artıyor. Emekçi sınıflar ve ezilen halkların özgürlük ihtiyacı ve özlemi ekmek-su ihtiyacı gibidir şimdi. 3

Devrim, Tarihin Devindirici Gücüdür — C.Dağlı 2

Güç Umuttan Doğar — Umut Çakır 4

Silahlanma — Taylan Işık 5

Demokrasi Yolu — Umut Güneş 7

Kısır Döngüyü Aşmak — Ali Varol Günal 8

DEVRİM, TARİHİN DEVİNDİRİCİ GÜCÜDÜR

BAŞYAZI

C. Dağlı

Bir grup aydın, bugüne dek, birçok kez yaptıkları "toplumsal barış" çağrılarını, bir kez daha yinelediler. Yapılan çağrılar, küçük burjuva sosyalist hareket tarafından da hararetle desteklendi. Fakat daha önce olduğu gibi bu defa da yapılan uzlaşma çağrıları, sınıf savaşının sert yasalarına çarpıp parçalanacaktır.

Uzlaşma çağrıları yeni değil, yıllardan beri yapılıyor. Ama bazı dönemler daha yüksek sesle ortaya konuyor. Bu dönemler sınıf mücadelesinin yükseliş içine girdiği, en kritik dönemlerdir. Bir kez daha böyle bir dönemden geçiyoruz. Bir kez daha, koro halinde aynı nağmeleri söylemek için, her renkteki küçük burjuva çevre, bir blok oluşturdu.

Genel olarak, onların görüşlerini ve toplumun temel sınıfları proletarya ve burjuvazi karşısındaki tavırlarını, ancak onların toplumsal durumlarıyla açıklayabiliriz. Küçük burjuvazi ister küçük mülk sahibi olsun, ister iyi geliri olan birisi olsun, toplumsal konumunu koruduğu sürece, kapitalizmden yana davranır. Fakat, toplumsal durumu, kapitalizm tarafından sarsılıp, yıkıma sürüklendikçe, bu kez de, anti-kapitalist hareketin yanında yer alır. Gelişmelere ve toplumsal duruma bağlı olarak, bu iki zıt eğilim arasında gidip gelir.

Küçük mülkiyet, bugün kapitalizmin gelişmesi tarafından ortadan kaldırılıyor; gelecekte de sosyalist toplumun ilerlemesi onları ortadan kaldıracaktır. Bu yüzden ikili tavırları hep varolacaktır. Fakat, onlar için bugün yakıcı olan, kapitalizmin gelişmesi tarafından ortadan kaldırılmalarıdır. Bu da onları kapitalizme karşı ilerici, devrimci tarzda ayaklanan proletaryayla birlikte davranmaya itiyor.

Orta sınıf içinde, ama daha çokta, aydınlar arasında birçok kişi, entelektüel durumu, tarih bilinci sayesinde, kapitalizmin tarihsel olarak geçiciliğini ve yerini komünizmin alacağını kavrama yeteneğine sahiptir. Bunun yanında, sosyalizmin tüm dünyada yaygın olan ideolojik-politik etkisi de bu unsurları sosyalist-komünist hareketlere katılmaya yöneltiyor. Ancak, proleter hareket saflarına, kendi küçük burjuva düşünce biçimini ve alışkanlıklarını da taşıyorlar. Burjuvaziyle uzlaşma yanlıları bunların arasından çıkıyor.

Yöneten sınıfın, burjuva iç savaşı birçok cephe de birden sürdürmesi ve şiddetlendirmesi, burjuva yasallığı içinde kalan, küçük burjuva siyasetlerin hareket alanını daralttı. Bu bağlamda, uzlaşma çağrılarını yüksek perdeden seslendirmeleri, çalışmaları için bir yasal güvence elde etmeye yöneliktir. Savaşımlarını burjuvazinin çizdiği çerçevenin ötesine götüren devrimci işçi hareketine sert eleştiri yöneltmeleri bunun içindir. Devrimci olan her şey artık onların eleştirisinin boy hedefidir.

Proletarya, bir sınıf olarak hareket etmek istiyorsa, mülk sahibi sınıflardan ayrı örgütlenmeli, bağımsız bir çizgi izlemeli ve tüm burjuva sınırları parçalamalı, havaya uçurmalıdır.

"*Proletarya, mülk sahibi sınıflardan oluşmuş eski partiler karşısında, kendisi ayrı bir siyasi parti oluşturmadıkça, bir sınıf olarak davranamaz.*" (Marx)

İşçilerin kurtuluşu, işçilerin kendi eseri olmalıdır.

Aralarında uzlaşmaz çelişki ve karşıtlık olan sınıfları, karşıt kutupları uzlaştırma ve aralarında bir uyum kurma girişimleri, sınıflı toplumun kendi doğası tarafından başarısızlığa uğratılması kaçınılmazdır. Bir tarafta, büyük bir zenginliği (serveti) elinde bulunduran az sayıda kapitalist; diğer tarafta zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi olmayan ezilen bir sınıf. Tarih, sınıf savaşımları tarihidir. Bu da, onun tarihi yasasıdır.

Kapitalist niteliğiyle zenginlik birikimi, işçilerin sömürüsü temelinde artar. Giderek sömürü daha da yoğunlaşır; bu ise, uzlaşmaz çelişkilerin keskinleşmesi demektir. İşçi kendi ürettiklerine, yani kendi öz yaşamsal faaliyetinin sonuçlarına yabancılaşır. Sermaye, işçinin, birikmiş, geçmiş, nesnelleşmiş emeğidir ve canlı emek gücüyle karşı karşıya gelir, karşıttır. Dolayısıyla, karşıt sınıfların arasında uzlaşma olmasını istemek, ücretli kölelik sisteminin devamından yana olmak demektir.

Siyasi iktidarı elinde tutan egemen sınıf; iktidar gücüne, devlete dayanarak, emekçi ve sömürülen sınıfları sürekli baskı altında tutuyor. Burjuva diktasıyla uzlaşmak, ezilen sınıfın sürekli kölelik koşulları altında tutulmasından yana olmak anlamına gelir.

Bir sömürü ve kölelik düzeni olan kapitalizme, sermayenin ekonomik ve politik gücüne ancak devrimi sınıf savaşını geliştirip güçlendirerek son verebiliriz. Sınıf savaşı, sınıfsal araçlarla, sınıf örgütleriyle yürütülür ve kazanılır. Devrimci işçi sınıfı partisi önderliğinde hareket etmesi gereken devrimci işçi sınıfı örgütleri, işçi komite ve konseylerinin hedefi, burjuva devleti yıkmak, kapitalistlerin iktidarına son vermek, yerine, emekçilerin kurtuluşunu gerçekleştirecek olan, proletaryanın devrimci iktidarını kurmaktır.

Küçük burjuva aydınlar, kapitalist tolumu değiştirmeden, bu toplumun çerçevesinde, kimsenin kimseye şiddet uygulamadığı, bireylerin birbiriyle barışık olduğu bir ortam hayal ediyorlar. Öncelikle sorun bireyler düzeyinde konuyor. Oysa asıl konması gereken egemen sınıfın, halk kitlelerini ezmesi, onlara şiddet uygulamasıdır. Burada yapılan, yöneten sınıfın, uyguladığı şiddetin üstünü örtmektir. Burjuvazinin egemenliği gerici şiddetini teşhir etmek, karşı çıkmak ve ona karşı mücadele vermektir. Gerici burjuva şiddet, burjuva toplumdan kaynaklandığından, mücadele doğrudan doğruya, burjuva toplumsal düzenin ortadan kaldırılmasına yönelik olmalıdır. Hümanist bir gelecek bu yolla, yalnızca, kapitalizme karşı devrimci mücadeleyle kurulur.

Ama buraya en sert mücadelelerden, uzun sancılı kapışmalardan geçilerek varılır. Tam da Türkiye ve Kürdistan proletaryasının ve halklarının mücadelesi bu aşamaya gelmiştir. Bugünkü noktanın daha ilerisine gitmek ise daha büyük ve sert mücadeleler gerektiriyor. Tekel sermaye ve siyasi iktidar devrimci kitlelerin daha ileri gitmemesi için tüm gücünü ortaya koydu. Bu konuda devlet güçlerini sonuna kadar kullanmak, güçlendirmek ve en etkin şekilde donatmakla kalmıyor, düzenin tüm gerici güçlerini de harekete geçiriyor, onları tepeden tırnağa silahla donatıyor.

Karşı taraf, tek düzen partisi olarak davranırken, birleşik bir karşı-devrim olarak hareket halindeyken, bizim devrimci zor yöntemlerinden uzak durmamızı önermek bize karşı, diğer taraftan yana olmaktır. İktidarın halkları ezmesine ortak olmaktır.

Bütün güçlerini cepheye süren, egemen sınıfı yenmek için, yalnızca güçlerimizi harekete geçirmekle yetinemeyiz, kazanmak için tüm güçlerimizi azamileştirmemiz gerekiyor. Bunun içinde, henüz tümden harekete geçiremediğimiz devrimci potansiyeli de açığa çıkarma çabasında olmalıyız. Potansiyel güçler ise eylemlerle harekete geçirilir. İsyan ve ayaklanma ezilen sınıfın ve ezilen halkların potansiyel güçlerini sonuna kadar ve en geniş biçimiyle harekete geçirebilir.

Öncekiler gibi bugünkü hükümetin de bir iç savaş hükümeti olması dışta da savaş politikası izlemesi, onun yıkımını hızlandırmıştır. Sistem krizi, son derece boyutlanmıştır. Büyük ve genel ayaklanma kaçınılmazdır.

Tarihin devindirici gücü olan devrim, her yönden olgunlaşmıştır.

"Kamera Uygulamasını Kabul Etmiyoruz!"

Hapishanelerde her dönem hak gaspları, baskı, işkence ve katliamların dolaysız adresleri. Tutsakların yığınla sorunu varken, onlarca ağır hasta tutsak ölüm sınırındayken, her türlü baskı, hak gaspı, keyfi uygulama, fiziki psikolojik saldırı pervasızca sürdürülürken, Adalet Bakanlığı ve hapishane yönetimleri bunların dozajını artıracak uygulamaları hayata geçirmekten geri durmuyor. Bu saldırılar, OHAL ile birlikte daha da artırılıyor. Ziyaret, telefon, mektup, yayın, sosyal faaliyet, tedavi, savunma, havalandırma gibi hakların gaspı, adil yargılanma hakkının ve eşitlik ilkesinin siyasi tutsaklar aleyhine ilhakı, fiziki, psikolojik saldırılar ile beraber, tecrit, tretman pekiştiriliyor.

Bunlar yetmiyor, tutsakların her anını gözetleyecek şekilde kameralar hücre ve havalandırmalara yerleştirmek isteniyor. Zindanlarda koridorlar, ziyaret, sohbet, kütüphane, kurs, atölye alanları, hemen her yer kamera ile donatılı ve tutsaklar her daim gözetim altında. Çatılar kameralarla kuşatılı, gardiyanlar neredeyse her gün çatılarda dolaşarak denetim yapıyor. Ayrıca tutsakların kaldığı hücreleri ve havalandırmaları gören üst koridorlardaki pencerelerden, havalandırma duvarlarına ve çıtalar çekilmiş jiletli tel örgüler, hapishanenin etrafındaki asker kuleleri ve duyarlı elektrikli dikenli tellerle denetim sağlanıyor. Hücreler arama adı altında basılıyor, genel arama, hücre giriş çıkışlarında; adliye,

hastane, ziyaret, sohbet, telefon, avukat, revir vb. gidiş gelişlerinde elle ve dedektörlerle ve duyarlı kapıdan geçirilerek yapılan aramalarla tutsaklar üzerindeki alabildiğine baskı kuruluyor, bu psikolojik işkence düzeyine çıkarılıyor.

İçinde yaşadıkları koşulları dile getiren TKEP/L, MKP, MLKP, TKP/ML, Devrimci Karargah Dava Tutsakları, Aralık 2016 sonunda bir açıklama yayınlayarak, "*özel yaşam alanlarımızı da sürekli kaydedecek kameralar takılmak istenmesi bu işkenceyi, tecridi pekiştirmekten başka bir amaç taşımamaktadır*" dediler. "*Tutsaklar özel yaşamlarında günlük olarak yaptıkları her şeyin kaydedildiğini bilerek, hissederek baskı altına alınmış, rahat davranmaları engellenmiş olacak. Bu psikolojik işkence demektir. Kameraların tutsakların güvenliği için olmadığını bugüne kadar yaşanan olayların sonuçlarından biliyoruz. Dolayısıyla 'güvenlik' gerekçesi, gerçek amacı gizlemeye dönük bir argümandır. Ve tutsakların güvenliği ile uzaktan yakından alakalı olmayan bir uygulama, ısrarla hayata geçirilmek istenmektedir*" dediler.

Bu uygulamanın 5275 sayılı Ceza İnfaz Kanunu'nun 2. maddesinin 2. bendindeki "Ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazı zalimane, insanlık dışı, aşağılayıcı ve onur kırıcı davranışlarda bulunamaz" hükmü ile çeliştiğini söyleyen tutsaklar, bu uygulamanın bir işkence ve özel hayatın gizliliğini ihlal eden hukuk dışı bir uygulama olduğunu da vurguladılar.

Devrimci tutsaklar, "*Bizler özel yaşam alanımıza, devrimci kimliğimize, sosyal, psikolojik yaşamımızı, sağlığımızı bozmaya dönük bu röntgenci, tacizci uygulamayı kabul etmiyoruz. Bu nedenle yapılmak istendiği her hapishanede devrimci tutsaklar olarak, kameraları kırarak, bu mümkün olmadığında görüntü almasını engelleyerek bu uygulamaya karşı tavır alarak direndik. Benzer bir durumda benzer bir tavır sergileyeceğimizin, güvenlik gerekçesiyle en temel hak ve özgürlüklerimizin gasp edilmeye çalışılmasına, bu yönlü hiçbir girişime rıza göstermeyeceğimizin bilinmesini istiyoruz. Kamera uygulamasını belirttiğimiz nedenle kabul etmiyor ve bu uygulamadan vazgeçilmesini istiyoruz*" diyerek kararlılıklarını ifade ettiler ve baskılara boyun eğmeyeceklerini söylediler.

Elazığ T Tipi Saldırılarla Açıldı

28 Aralık sabahı zorla Amasya E Tipi'nden Elazığ T Tipi'ne sürgün edilen tutsaklar, bu sürgün sevk sırasında ve sonrasında yaşadıklarını anlattılar.

Gece geç saatte T Tipi cezaevine ulaşan 19 tutsağı cezaevi girişinde ilk olarak zorla çıplak arama işkencesi bekliyordu. Ardından tutsaklar 10 kişilik hücrelere konuldu. Hücreler inşaat kalıntıları içindeydi ve ranzaların üzeri dahi çimento, toprak, toz, çamur ile kaplıydı. Ve tutsaklara sapları kısaltılmış bir çek-pas ve bir fırça ile kova dışında temizlik malzemesi verilmedi.

Ertesi gün eşyalarını teslim alan tutsaklar, sayı, renk, kapişon vb. kısıtlamaları ile montları dahil pek çok eşyalarını alamadılar.

Tutsakları ilk günden itibaren bekleyen şeylerden biri de sayım esnasında ayakta tek sıra sayım almak, yani içtima verilmesini istiyor idare. Bunu kabul etmeyen tutsaklar ayağa kalkmadıkları için saldırıya uğruyor, tekme ve yumruklarla sürüklenerek havalandırmaya çıkarılan tutsaklar bu saldırılara karşı direniyor, 'biz asker değiliz, içtima verecek halimiz yok' diyorlar. Her sayım bir işkenceye dönüşmüş durumda.

Elazığ T Tipi yeni bir cezaevi ve yeni kurallar uygulamaya çalışıyor idare. Açık görüşler ayda birden iki ayda bire, telefon hakkı haftada birden onbeş günde bire düşürülmüş. Ve sürgün edilen tutsakların aileleri günlerce haber alamamış onlardan.

Gazeteler gelmeye başlasa da, Özgürlükçü Demokrasi gazetesi de yasak cezaevinde.

Ve gelen tutsakların konulduğu 10 kişilik tecrit mekanının alt katında yani yemekhane bölümünde kamera var. Gazetemize yazarak koşullarını anlatan MKP davasından tutsak Mahmut Soner, "*Yaşam alanımıza kamera takmış, 24 saat bizi taciz edecek yani. Elbette kabul etmiyoruz, kimsenin seyirlik maymunu değiliz. Tuvalet, banyo girişi de burada, tv'de burada izleniyor. Kitap okuyup mektup da yazıyoruz burada. Tüm hallerimizi izlemek istemesi nasıl bir ruh halinin ürünüdür takdir insanlığın!*" diyor.

"*Buraya 19 kişi getirildik. Benimle beraber; MKP davasından Ali Yeşil, Ercan Binay, Cemalettin Gürsoy, Mustafa Aytaç, Zeki Yıldız var. Bilerek yardım hükmüyle içeriye atılmış olan Ayhan Memişoğlu, Ali Hadi Ay'la (kendisi 66 yaşında, kalp hastasıdır) beraber 8 kişiyiz. PKK davasından 10 arkadaş ve DY davasından bir arkadaş ayrı bir hücrede birlikte kalıyorlar. Nevzat Demir, Hüseyin Oktar, M. Hanifi Eser, Fatih Abir, Ahmet Okkan, Bedri Çakın, M. Emin Yıldırım, Abdurrahman Dinç, Yalçın Keskin, M. Şirin Çelik, Fercan Kaya. Yine Bingöl ve Siirt'ten getirdiklerini öğrendiğimiz tutuklu gençler var" diyerek T Tipinde kalanları anlatan Mahmut Soner, "Bizler devrimciler, komünistler her durumda onurumuzu koruyoruz, koruyacağız. Tarih herkesi yerli yerine yazıyor*" diyor.

OHAL ile birlikte pek çok zindandan hak ihlali, baskı, saldırı haberleri ardı ardına gelmeye başladı. Kendisinden olmayan herkesi bölük bölük zindanlara atan devlet, zindanları da birer işkencehaneye çevirmeye çalışıyor. Ancak ne yaparsa yapsın, onlarca yıldır teslim alamadığı zindanları, devrimci tutsakları teslim alamayacak.

Şakran Cezaevi Aramalarında Polis Katılımı

OHAL ile birlikte cezaevlerindeki siyasi tutuklulara yönelik baskılar artarken, sık sık hak ihlalleri ile gündeme gelen İzmir Aliağa Şakran Cezaevi"nden tahliye olan Zeytin Satıcı, cezaevindeki baskıları ve yaşananları anlattı.

Cezaevinde özellikle kadınlar koğuşunda kadınlara yönelik yapılan baskınlarda çıplak aramanın dayatıldığını söyleyen Satıcı, idarenin arama ve baskınlarında polislerin de bulunduğunu söyledi.

Bu uygulamaların kendilerini yıldırmak için bir provokasyon olduğunu söyleyen kadın tutsak, "*Polisler kendi kıyafetleri ile geliyorlar ve emniyetle hareket ediyorlar. İşkenceler de erkek arkadaşlar üzerinde çok yapılıyor. Doğru düzgün görüşe çıkarılmıyorlar. İletişim hakları ellerinden alınmış. 2-3 ayda bir iletişim cezası veriliyor*" diyerek bu uygulamalarda Şakran zindanının pilot bölge olarak seçildiğini vurguladı.

Cezaevinde bulunan ve darp edilen diğer tutuklular ile ilgili bilgi alamadıklarını söyleyen Zeytin Satıcı, Cezaevinde hasta tutuklular olduğunu ve tedavi edilmesi gerektiğini söyleyerek bütün tedavilerin durdurulduğunu belirtti.

Kobanêli Tutsak Çocuklara 'Türkçe Konuş' İşkencesi

İzmir Aliağa Çocuk Kapalı Cezaevi'nde Türkçe bilmeyen Kobanêli çocuk tutsaklar, gardiyanlar tarafından 'Buranın resmi dili Türkçedir, burada Kürtçe konuşmak yasak' denilerek darp edildi.

ÖHP avukatlarından Yunus Emre Güneş 4 Ocak'ta yaptığı açıklamada 6 çocuk tutsağın gardiyanlar tarafından darp edildiği bilgisini verdi, "*Kobanê'li 2 çocuk tutsak Türkçe bilmedikleri için kendi aralarında Kürtçe konuşuyor. Kürtçe konuşan çocukları gören gardiyanlar 'Burası Türkiye Cumhuriyeti devletidir, buranın resmi dili Türkçedir, burada Kürtçe konuşmak yasak' diyerek çocuklara ırkçı ve cinsiyetçi söylemlerle hakaretlerde bulunmuşlar*" dedi.

Olayın Cezaevi İdaresine taşınmasının ardından cezaevi müdürünün 50 gardiyan eşliğinde 6 çocuk tutuklunun bulunduğu koğuşu bastığını aktaran Güneş, 6 çocuk tutuklunun daha sonra tartaklanarak kameraların bulunmadığı hücrelere götürüldüklerini söyledi. Ardından elleri ve ayaklarından kelepçelenen çocukların ayrı ayrı hücrelere konulduğunu ifade eden Güneş, "*Çocuk tutsaklara yaklaşık 20 dakika boyunca hiç durmadan ağır şekilde işkence yapılmış. 20 dakika işkence sırasında çocuk tutsaklara 'teröristler' diye bağıran gardiyanlar sürekli ırkçı ve cinsiyetçi söylemlerde çocuklara işkence etmişler*" dedi.

Çocuklara darp raporu verilmediğini de belirten Güneş, çocukların yaşanan işkence ve tehditlerden dolayı tedirgin olduklarını, olay ile ilgili suç duyurusunda bulunacaklarını söyledi.

12 Eylül'de Diyarbakır 5 Nolu Cezaevi'nde tutsaklara dayatılan "Türkçe Konuş Çok Konuş" işkencesi, şimdi de İzmir Aliağa Çocuk Kapalı Cezaevi'nde devreye konuldu.

Editör

DEMOKRASİ ÜZERİNE

...baş tarafı 1. sayfada

Bu nedenle, demokrasi mücadelesine duyulan ihtiyaç Türkiye'de azalmak şöyle dursun, faşist baskı ve terör artıkça önüne geçilmez biçimde kendini hissettiriyor.

Şimdi herkes bu ihtiyacın farkında. Ama sorun da burada başlıyor. Demokrasi mücadelesi bir yakıcı bir sorun haline gelip öne çıktıkça, uzlaşmacı politik akımlar demokrasi mücadelesinin anlam ve içeriğini bulanıklaştırmak, sermaye sınıfı ve faşist iktidarla, bununla birlikte dinci faşist iktidarla bir uzlaşma alanı haline getirmek için ellerinden geleni yapıyorlar.

Kavramlarla oynuyorlar, içeriği muğlaklaştırıyor, içeriği arka plana atıyorlar; kısacası, işçi sınıfı ve emekçi halkların, ezilen yoksulların, alt sınıfların bilincini bulanıklaştırmak, politik hedeflerini devrimci içerikten yoksun kılmak; onu ıvır zıvır ne varsa onlar uğruna verilen mücadeleye indirgemek için bütün hünerlerini ortaya koyuyorlar.

Sosyal reformistler tarafından demokrasi mücadelesinin "hak ve özgürlükler"in elde edilmesine, adalet, eşitlik gibi burjuva düzen içinde kalan hedeflere indirgenmesi boşuna değil. Onlar bu yöntem ve politikayla demokrasi mücadelesinin devrimle bağını koparmayı amaçlıyorlar.

Oysa bütün acılardan, baskılardan, sömürüden tam ve kesin olarak kurtulmak isteyen emekçi sınıfların, ezilen halkların, Kürt halkının demokratik istemlerinin sosyal reformistlerin bayraklarına yazdıkları hak ve özgürlüklerle, adalet, eşitlik gibi iki yüzyıl önceki burjuva devriminden miras kalan taleplerle alakası yoktur.

Ezilen halklar, emekçi sınıflar, halkın mutlak egemenliği olarak tam demokrasiyi istiyor, onun için savaşım veriyorlar. Lenin'in sözleriyle söyleyecek olursak, "her demokratik devrimin itici gücü olan" emekçi sınıfların, kent ve kır yoksullarının, ezilen Kürt ulusunun, Alevilerin, ezilen ulusal topluluk halklarının demokratik talepleri demokratik cumhuriyettir, halkın silahlanmasıdır, baskı makinası olarak polis, ordu vb kurumların dağıtılmasıdır, zindanların yıkılmasıdır, bankalara, büyük toprak mülkiyetine, büyük tekellere el konulmasıdır, devlet ve dinin birbirinden tam ayrılmasıdır; Kürt ulusuna ve diğer ulusal topluluk halklarına kendi kaderlerini tayin hakkının koşulsuz tanınmasıdır, resmi görevlilerin halk tarafından seçilmesi ve milis gücünün kurulmasıdır..

Halkların mutlak egemenliği olarak tam ve gerçek demokrasi bu istemlerin gerçekleşmesiyle kurulacak demokrasidir. Toplumu gerçekten demokratikleştirecek olan istemler bu ve benzeri istemlerdir.

Ama bu gerçek demokratik istemlerin elde edilmesine bir kez girişildiğinde, bunların ancak bir dizi politik devrimle elde edilebilecek iktisadi ve politik önlemler oldukları görülecektir. Eğer biz saydığımız istemleri gerçekleştirecek olan tam demokrasiden sözediyorsak, halkın mutlak egemenliği olarak bu demokrasi sermaye sınıfının egemenliği yıkılmadan siyasal olarak, pratik olarak mümkün değildir.

Demokrasi mücadelesini burjuva sınıfla, somut olarak, dinci faşist iktidar, faşist devlet ve tekelci sermaye sınıfıyla uzlaşma zemini haline getirmek için ıvır zıvır taleplerin elde edilmesine indirgeyen sosyal reformistlerin gözlerden sakladıkları gerçek şudur: Demokrasiyi sürekli inkar eden ve siyasi gericiliği yerleştirmeye çalışan tekelci sermaye sınıfının egemenliği altında siyasal özgürlükler sorunu, yani demokratizm kendi başına bir sorun olmaktan çıkmış, sermayenin sınıf iktidarını devirme genel sorununa bağlanmıştır.

Saydığımız talepler, gerçek demokratik taleplerdir. Bunlar ancak bir dizi politik devrim sonucu elde edilebilecek demokratik taleplerdir. Demokratik taleplerin bu içeriği aynı zamanda bizi kapitalizmden sosyalizme götürecek köprü işlevi görecek karakterdedir.

İşte bu nedenlerle, demokrasi mücadelesi bir devrim mücadelesidir. Sorunu bu şekilde görmemek ve düzen içinde çözülecek bir sorun olarak ele almak, burjuva demokrasisi için mücadele etmekten başka anlama gelmez.

Burjuva demokrasisi için mücadele etmek hem gerici bir çabadır hem de gerçekleşmesi imkansız bir hayaldir artık. Gerici bir çabadır çünkü iktisadi olarak tekelci kapitalizm öncesine dönüşü amaçlamak zorundadır. Bir hayaldir artık, çünkü tarihsel olarak geride kalmış bir biçimi canlandırmak mümkün değildir.

İleri gitmek isteyen, devrimci demokrasiyi ve bunun gerektirdiği demokratik devrimi hedeflemek zorundadır.

Çaycının tutuklandığı, ağzını açanın zindana atıldığı, yeni yeni zindanların inşa edileceği, idam cezasının getirileceği söylenen koşullarda halklarımızın demokrasi özlemi ancak böylesi bir içerik ekseninde verilen mücadeleyle giderilebilir.

"Örgütlendiğimizde Sermayenin Çöküşü Hızlanacaktır"

Her gün bir katliam! Her gün ölüm! Kendinden olmayanı yok sayan, kendi gibi düşünmeyeni linç eden, linç kültürünü yayan, insanı insan kalmaktan yoksun bırakan bir sistem. Tek dişi kalmış dinci faşist iktidar ayakta kalabilmek için her gün daha fazla kanımızı emiyor. Alevi, Kürt halkına devrimci demokrat kesimlere açıktan tehditler savuruyor. Derneklerimiz, televizyonlarımız, radyolarımızı kapatıyor. Artık devrim ve karşı-devrim cephesi netleşti. Faşist devlet paramiliter güçlerini toplumu baskı altına almak için sokağa salmış, her türlü katliamı uyguluyor.

Bizler emekçi mahallelerden gençler, kadınlar, Aleviler ve Kürtler olarak faşist iktidarın açık hedefiyiz. İktidarını kurtarabilmek için saldırmaktan başka elinden bir şey gelmeyen IŞİD'leşmiş devlete karşı kendi öz örgütlülüğümüzü oluşturuyor, mahallelerimizi savunuyoruz. Tüm Alevi, Kürt işçi emekçi kadınlara ve gençlere sesleniyoruz: "Dinci faşizm de düzeni kurtaramayacak!! Birlikte örgütlü güçler olduğumuzda sermayenin çöküşü hızlanacaktır."

Sarıgazi Mücadele Birliği Platformu

Müjgan Ekin'den Haber Var

Ankara'da gözaltına alındıktan sonra 48 gün işkenceye maruz kalan Müjgan Ekin'in Cerablus'a bırakıldığı ortaya çıktı.

İHD Genel Merkezi'nde açıklama yapan baba Esat Ekin, "*Biliyorsunuz, 24 Ekim'de Ankara'da MOBESE kameraları ve görgü tanıkları ifadeler i y l e kaçırıldığını öğrendik. Savcılığa başvurduk. Sonuç alamadık. 48 gün sonra polisler tarafından işkence yapıldığı ve Cerablus'a bırakıldığı bize bildirildi. Sağ olmasının en büyük nedeni basın, kurumlar ve halkımızın sahiplenmesi*" dedi.

Baba Ekin, kızı Müjgan'ın "*Halk bana sahip çıkmasaydı, benim cenazemi bulurlardı. Sevgilerimi sunuyorum*" mesajını ilettiğini belirtti.

1 Aralık günü gözaltına alınan ama izi bulunamayan Taşkın Yasak da 18 Aralık günü evine dönmüş, açıklama yapmak istemediğini söylemişti.

Faşizmi Ezeceğiz!

Ekim Devriminin yüzüncü yılı. Dünya yeni devrim dalgalarıyla iliklerine kadar sarsılıyor. Bu yüzüncü yılda dünyamız yeni Ekimlere koşar adım ilerliyor. TKEP/L Rojava Savaşçıları yaptıkları açıklama ile bu toprakların yüzyılımızın Ekim'ine ne kadar yaklaştığına dikkat çekiyor, sosyalizmin halklar açısından muazzam kazanımlarına işaret ediyor.

"*Dört bir yanımız yasaklar, baskı ve savaşlarla çevrili, öyle ki; artık Türkiye ve K. Kürdistan'da emekçiler nefes almakta dahi zorlanıyor*" diye başlayan açıklama, ülkenin nasıl bir açık cezaevine döndürüldüğüne değiniliyor.

"*Zindanlarda on binlerce devrimci-demokrat- yurtsever var. Ama dinci- faşist hükümet hala yeni cezaevleri inşa etmekten bahsediyor. Sanki ülke koca bir cezaevi değilmiş gibi...*

Faşist devlet içerde ve dışarda yürüttüğü savaşta en büyük desteği IŞİDleşmiş güçlerden alıyor. Böylesi güçlerin dostluğuna sahip bir ülke felaketin eşiğinde demektir.

Sürekli olarak en gerici ve bağnaz olanı sahiplenmek ve korumak; bu devletin ne kadar çürüdüğünün ve çöküşün eşiğinde olduğunun ilanıdır.

Böylesi bir ortamda emekçiler, kadınlar, gençler yarınını nasıl düşleyebilir?

Ezilen Kürt halkı vurulmaktan, katledilmekten nasıl kurtulabilir? Evlatlarını zindanlardan nasıl kurtarabilir? Özgürlüğünü nasıl elde eder?

Arap, Ermeni, Rum, Çerkez halkları ve tüm ezilenler yarınından emin olabilir mi?

Aleviler katliamlardan ve linç edilmekten nasıl korunur?

Kadınlar taciz ve tecavüzden nasıl korunur; çocuk yaşta kızların evlendirilmeleri nasıl önlenir?

Sokaklarımızda elini kanla yıkayan katiller dolaşıyor. Dinci faşist hükümet onların ilk koruyucusu..." sözleriyle tabloyu resmediyor. Halklara yapılan çağrıyla açıklama sona eriyor:

"*Artık buna bir son vermek gerek!*

İşte şimdi çaresizliğin ve umutsuzluğun pençesinden kurtulmak için; yaşamı alt- üst edecek bir harekete girişmek kaçınılmazdır.

Tıpkı savaşın, açlığın ve yokluğun tükettiği Rusya'nın tüm emekçi halklarının bir devrimle dünyanın gidişatınını değiştirmesi gibi...

Türkiye ve K. Kürdistan halkları bir devrime en yakın halklardandır. Bunu başarabilecek mücadele deneyimine ve birikimine sahiptir.

Ve Ekim devrimi 100. yılında da bizlere yol gösteriyor!

Dünya halkları sosyalizmin kazanımlarını biliyor. Bilimde, sanatta ve teknolojide ne kadar ileri gittiğini; kadını mutfağın kölesi olmaktan kurtarıp uzay keşfini sağlayacak noktaya getirdiğini; yok olmakta olan toplulukları, dilleri ve kültürleriyle birlikte hayatta tuttuğunu; dünyanın neresi olursa olsun devrimin en büyük destekçisi olduğunu biliyor.

Ekim devriminin yolunu izlemek için silaha, bilince ve yüreğe ihtiyacımız var. Halklarımız faşizmi ezecek, demokratik devrimi başarıya ulaştıracaktır."

Gazi'de Emekçi Kadınlar'dan Çağrı:

Temizlik İşçisi Kadınlar Buluşuyor

Temizlik işlerinde çalışan arkadaşım,

Neredeyse her gün yaşadığın, yaşamının bir parçası olan sorunları biliyoruz.

Camdan düşüp ölmek, sakat kalmak bizler için bu işin fıtratında olan şeyler olarak görülüyor. İşverenlerin tavrı, bizlerden az zamanda çok iş beklenmesi, soluduğumuz temizlik malzemelerindeki o kimyasallar...

Temizlik işleri, başka bir meslek eğitimine olanak tanınmamış kadınlar için en kolay girilebilen sektördür. Temizlik sektöründe çalışan kadınların, ekonomik ve sosyal hakların farkında olmadığı düşünen, patronlar, aracılar, tam da bu zayıf ve korumasız durumu kullanır.

Kadınların çalışma hayatına girmesi şüphesiz bizleri güçlendiren bir durumdur. Ancak çalışma hayatında da bizi yeni eşitsizlikler ve haksızlıklar bekler. Bizler sorunlarımızı tek başımıza çözemeyeceğimizin farkındayız. Gerçek çözüm, sesimizi duyurabileceğimiz bir örgütlenmede yatmaktadır. Bu örgütlenme emeğimizi görmezden gelen sisteme karşı olduğu gibi kadın olmaktan gelen sorunlarımızın da çözümü içindir aynı zamanda. Biz kadınlar sisteme karşı verdiğimiz sınıf mücadelesi içinde kadın kimliğimizi de beraberce özgürleştireceğiz.

Biz temizlik sektöründe çalışan kadınlar, sizleri bir hayal kurmaya ve bu hayalimizi gerçekleştirmeye çağırıyoruz. Bizlere bugüne kadar yetersiz, değersiz, güçsüz hissettiren ne varsa mücadele etmek, önce kendimize sonra başkalarına, içimizde taşıdığımız sonsuz potansiyeli ortaya çıkarabileceğimizi göstermek istiyoruz. Sen de gelip çözümün bir parçası ol.

15 OCAK PAZAR 14.00
GAZİ HALK KÜTÜPHANESİ

Emekçi Kadınlar/ EKA

DİHA Haber Müdürü Ömer Çelik ve muhabiri Metin Yoksu, Diken yazarı Tunca Öğreten, ETHA Yazıişleri Müdürü Derya Okatan, Birgün Gazetesi Muhasebe Sorumlusu Mahir Kanaat ve Yolculuk Gazetesi İmtiyaz Sahibi Eray Sargın 25 Aralık'tan bu yana gözaltında…

"RedHack Operasyonu" adı altında gözaltılar devam ediyor. RedHack'in haberlerini yayınlayan gazetecilerden sonra, 3 Ocak günü Tünay Şentürk Ankara'da gözaltına alındı.

Tünay Şentürk "Lazepem" sosyal medya hesabıyla "devlete ait gizli belgeleri internet ortamında sızmak" ve "bazı kurumların gizli belgelerine ulaşmaya çalışmak" ile suçlanıyor…

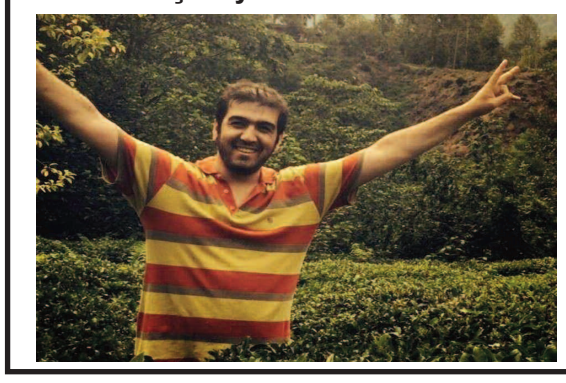

GÜÇ UMUTTAN DOĞAR

Umut Çakır

Dinci faşist hükümet gururla sunar. Sosyal medya paylaşımlarından üçbin gözaltı, bin tutuklama yapıldı. Dünyada ödüle doymuş bir kadın yazar gazetecinin sembolik danışma kurulunda yer aldığı için ağır müebbetle yargılanıyor. Bir çaycı, "Ona çay vermem" dediği için Cumhurbaşkanı'na hakaretten yargılanıyor. Yok, artık diyenlere Adalet Bakanı o çok sevimli gülüşüyle yanıt veriyor. Bir yıl içinde 250 yeni cezaevi hizmetinize sunulacaktır. Hükümet kimlerin hain olabileceğine dair listeye her gün yeni tanımlamalar ekliyor: Ekonomi hakkında kötü ya da eleştirel konuşan, dolarını bozdurmayan, konuşarak subliminal mesaj veren, susarak bir şeyler gizlemeye çalışan. Sonuç: Herkesin kafasında aynı soru: "Nereye gidiyoruz?"

Yayını takip edenler, bu gibi olayları bir karamsarlık yaymak için değil, terine, devrimin mayalanışını göstermek için andığımızı pekâlâ bilirler. Manşetlerimiz biliniyor, bir kez daha tekrarlayalım. Bu tablo sermaye hegemonya enkazının molozları arasında dolaşıp "Yaşasın ölüm!" diye bağırırken, emekçi sınıflar, küçük bile olsa bir umudun ışığı altında ayağa kalkmak için hazırlıklarını tamamlıyor.

Tekelci sermaye, Gezi'yle başlayan ayaklanmalar dizisinde, yalnızca hegemonyasının çöküşüyle yüzleşmedi, ama aynı zamanda devrimci fikirlerin milyonlar içinde nasıl kök saldığına da tanıklık etti. Baskı aygıtının sivri okları tüm nüfusa doğru çevrildi. Kasabalarda bile kendine yer bulan onbinlerce mobese, tüm telefon konuşmaları ve konumların kayıt altında tutulduğu dijital depolar... ve nihayet sıra çipli kimlik kartına geldi. Ortaçağ kalıntısı zihniyetine rağmen dinci faşist parti, güvenlik için son teknolojiye trilyonlar harcadı. Güvenlik ağı ne kadar genişlerse o kadar çok sıradan insan, potansiyel tehdit konumuna itilir. Hatta ne denli sıradan görünürse görünsün, o kadar gizlilik potansiyeli taşıyordur.

Bu paranoya, dinci faşist parti ve yöneticilerine özgü değil, burjuva dünyasının genel karakteri artık bu. Kapitalist sistem umut vaat etmiyor, burjuva yalanlara kimse ortak çıkmıyor. Son on yılda, milyonların bir anda herkesi şaşırtan sayısız ayaklanmaları yaşandı. Durumu kontrol için burjuvazi yalnızca açık politik kimliği ile faaliyet yürütenlere değil, toplumun tümüne yaydı tehdit ve güvenlik algısını. Paranoya, bu dünyanın politik karakterini ifade eder. Çünkü milyonlarca kamerayla, kayıt ve dinleme teknikleriyle nüfusun ezici çoğunluğu izleniyor, hepsinin metroyla sakince işlerine gidişleri, akşamları çocuklar ya da son moda saç kesimi üzerine konuşmalarını dinliyor. Ve sonra hiç beklenmedik bir anda böyle sıradan bir hayat yaşayanlar, alanları dolduruyor ve şaşırtıcı sertlikte isyanlara imza atıyorlar. İşte bu yüzden sıradan bir insan kadar "haini" andıran bir şey yok sermayenin gözünde.

Paranoyak baskı, nüfusun ezici çoğunluğunu potansiyel hain ilan ettiğinde, sermayenin altındaki halı kayıyor demektir. Bir yandan sermaye ancak genelleştirilmiş bir tehdit politikası ve bunu yürütecek oldukça pahalı bir baskı aygıtıyla ayakta kalabilirken; diğer yandan izlenip dinlendiklerini pekala bilen milyonlar, politik bir cümle kurmadan her alanda "-mış gibi" yaparak gerçekten de sıradanlığı potansiyel bir isyanın verimli toprağı kılarlar. "-Mış gibi" yapmak, sermayenin boca ettiği ideolojik söylem bombardımanı, kuşatma ve baskıya karşı bir savunma örtüsüdür. Sıradanlık, yürek ve beyinlerin eşlik etmediği salt bedensel bir varoluş haline geldikçe, burjuvazi de sureti haktan görünme çabasını bir yana bırakıyor ve sıradan olanın bedensel cezalandırmasına geçiş yapıyor. Şort giyen bir genç kadın ya da sabah sporu yapan hamile bir kadın, noel kıyafetleri içinde bir seyyar satıcı, Cumhurbaşkanını sevmediğini anlatmaya çalışan bir çaycı, kendisi ünlü olsa bile politik fikri sıradan bir yazar, yürek ve beyinlerin eşlik etmediği kalabalıkları devlet mitinglerinde sıraya sokmak için, ibretlik olsun diye cezaevlerine tıkılıyor.

Peki ama umut nerede? Tam da bu genelleşmiş, sıradan yaşamın görünmez çarklarını yerinden oynatan baskıda. Tehditlere boğulan günlük yaşamın alışkanlıkları eriyip dağıldıkça, burjuva yalanlarıyla örülü iskelet kabak gibi açığa çıkıveriyor. Nüfusun ezici çoğunluğu, üzerinde günlük yaşamlarını otomatlar misali kurdukları burjuva ideolojik temelin kolonlarını açıkça görebilir duruma geliyor. Meğer din, iyiliğin ve hoşgörünün kaynağı değil, ama en vahşi çıkar ve dürtülerin örtüsüymüş; herkesi birleştiren millet timi, bir avuç egemenin kullandığı incir yaprağıymış: Işıklarla bezeli kutsal aile, üç çocuklu bir beton mezarlıkmış; adalet-hukuk sahibinin elindeki dişli budaklı sopa; genel oy bir tiyatro; eğitim yemyeşil fidanları aynı boy keresteye çevirme işlemi imiş. Şöyle bir gezinti yapın, sıradanlığın görüntüsü altındaki insanların içinde, burada sayılan tüm o burjuva yalanlarına dair, hemen hemen aynı hoşnutsuz cümleleri duyacaksınız.

Peki ama, bu temel kolonlar yoksa, sıradan bir yaşamda geriye ne kalır? Din, millet, kutsal aile, hukuk, genel oy ve eğitimi çıkartın, geriye burjuva ideolojinin otomat çarklarından sıyrılarak, bireyden özneye doğru ilerleyen insan kalır. Çünkü o boşluk dolmalıdır. Ve burjuva toplumun sıradan bireyleri, tarihin faal özneleri olmaya başlar. Sınıfa özgü tutum ve davranışlar, bu yolculukta keskinleşir; kendi son sözcülerini, tutarlı ideolojik yansımalarını aramaya odaklanır.

Küçük burjuva eleştirmenlere (onlara sosyalist bile denmez) göre, olağanüstü baskı, gelecekten duyulan güvensizlik, sıradan insanları bir güce tutunmaya zorlar ve bugün bu güç sadece burjuvazide vardır. Fikirlerini bezeyecek bolca tarihi örnek vardır. Nazi dönemi Almanyası gibi. Evet Naziler sıradan Alman'ın korkularını yönetecek vaatler demetine sahipti. Devletle bütünleşip olağanüstü bir endüstriyel güç haline gelmiş tekeller, Nazi makinesinin dişlilerini yağlıyordu. Endüstriyel güç sayesinde, proletarya dahil sıradan Alman nüfusa krizi atlatabilecek kadar geçim aracı sağladılar ve ilan edilen "Yaşamsal alan" yani Avusturya ve Çekoslavakya işgalleri, neredeyse sorunsuz halledilivermişti. Bu durumu bir de dinci faşist partinin sahip olduğu sınai-ticari güçle karşılaştırın. Yıkımın eşiğinde dolaşan bir ekonomi, zam ve vergilerle çekilmez hale gelen geçim derdi, bataklığa saplanan Suriye macerası, dondurulan AB üyelik süreci… Dinci faşist partinin yaptığı son mitinglere bakın, tek bir vaat sunulduğu görülür: "Ya şehidiz ya gazi…" Burada bir vaat yok, umut hiç yok. Burjuva dünyanın kuralıdır: Umut dolu vaatlerle bezenmiş güç yoksa egemenlik de yoktur. İmanla taşan göğüsler bu boşluğu dolduramaz.

Proletaryanın devrim cephesinde işler bundan çok daha farklı. Burada umut güç üretir. Hele ki genelleşen baskının herkesi "Nereye gidiyoruz?" sorusuyla açık ve yakın bir tehdit sezgisiyle donatması durumunda, proletaryanın devrimci sınıf partisi "Etim, budum ne?" hesabına giremez. Sıkça dile gelen bir metaforun şimdi tam sırası: "En karanlık anlarda küçücük bir umut ışığı güneş etkisi yaratır." Hiç abartısı yok; bu vaat edici umut, yalnızca Leninist Parti'de var. Küçük burjuva sol, -Zizek'in yerinde betimlemesiyle- "Olumsuzladığı şeyin üzerinde asalakça yaşayan direniş siyasetinden" kurtulamıyor ve tam da kendilerinden bekleneni yapıyor. Onlar umutsuz çığlıklarla yol kenarına çekilmeden, proletaryanın önü açılamazdı. Devrimci yığınlar, ciddi bir güç biriktirdikleri halde, hiçbir umut vaat etmeyen "direniş"çilerin ardına takılmıyor. Tüm bu nesnel durum, devrimci bir hükümet hedefi ve programıyla kitlelerin karşısına çıkan partiyi, karanlık dönemin güneş haline getirebilir.

Genelleşen olağanüstü baskı, burjuva çöküşü durduramaz, aksine hızlandırır. Bu çöküşü yeni bir dünyanın inşasına yöneltecek proleter devrimci parti, direnişi değil, iktidarın zor yoluyla fethini, fırtınayı sessizlikle atlatmayı değil, aktif ayaklanma hazırlığını, bir zaferin emekçilere nasıl ışıklı bir gelecek kazandıracağını açık, somut ve ısrarlı bir çabayla, nüfusun en ileri en devrimci kesimlerine, en başta Kürt halkına ulaştırabilirse, işte o zaman evet, umut gücün asıl kaynağıdır gerçeğini görebileceğiz.

Özgür Gündem Davasına 3 Tahliye

Kapatılan Özgür Gündem Gazetesi'nin Genel Yayın Yönetmeni Zana Kaya, Yazı İşleri Müdürü İnan Kızılkaya, Yayın Danışma Kurulu üyeleri ve yazar Aslı Erdoğan ve dilbilimci Necmiye Alpay'ın tutuklu olarak yargılandıkları dava, 29 Aralık günü İstanbul 23. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Mahkeme öncesi dayanışma için adliye önünde basın açıklaması yapıldı ve mahkeme salonuna geçildi. Duruşmaya girilirken basın dahil 30 kişinin salona alınacağı söylendi. Bunun üzerine mahkemeyi izlemek isteyenler ve avukatlar itirazda bulundu.

Mahkeme Başkanı Aslı Erdoğan'ın savunmasının ortasında ayakta kalan avukatları dışarı alınmasını istedi, avukatların bir kısmı dışarı çıkartıldı. Mahkeme salonu kapısında polis bekledi ve kimseyi içeri almadı.

Duruşmaya gazetenin Genel Yayın Yönetmeni Zana Kaya ve Yazıişleri Müdürü İnan Kızılkaya "Araç ve personel yokluğu" gerekçesiyle getirilmedi. İfade veren Aslı Erdoğan iddianamenin boş ve tutarsız olduğunu söyledi.

"*Hukukun sindirme aracına dönüştüğünü görüyorum. Adaleti savunmak sizin göreviniz. Hukuk, sadece devleti ve siyasetçileri savunamaz. Özgür Gündem gazetesi izinli, sarı basın kartı, turkuaz dağıtım tarafından dağıtımı yapılan bir gazete. Yasal bir gazetede, sembolik danışma kurulu üyesiyiz*" diyen Erdoğan sekiz kitapla, yüzlerce yazının içinden birkaç kelimenin cımbızla seçilmesinin, bir Ortaçağ engizisyonun dışa vurumu olduğunu belirterek tek somut delil

künyede adımın bulunması olduğunu belirtti. Özgür Gündem gibi yayınlara ihtiyaç olduğunu belirten Erdoğan "*Müebbetle yargılanan ilk kadın edebiyatçı oldum*" dedi.

Duruşma Yayım Danışma Kurulu üyesi dilbilimci Necmiye Alpay'ın savunması ile devam etti. Alpay, "*Yaşar Kemal'e ilk kez dava açıldığında bin kişi 'aynı suçu işliyoruz' dedi. Bu topraklarda bu dayanışma yıllardır yapılır*" dedi, iddianamenin önyargılarla yazıldığını ifade ederek savcılığın bu tavrından vazgeçmesi gerektiğini belirtti.

Avukat Eren Keskin ise savunmasına "*Özgür Gündem Benim İçin Musa Anter Demektir" sözleriyle başladı, "Müzakere sürecinde hiç dava açılmadı. Şimdi ise 140 davam var. Hiçbir yere gitmeyeceğim. Düşünce özgürlüğünü savunmaya devam edeceğim*" dedi.

Keskin savunmasında "*Bu gazete 1999'dan bu yana devletin izniyle çıkıyor. Yöneticisi olanların 'silahlı örgütten' yargılanması akıl alır değil. Öldürülen kayıplarla ilgili o dönem Başbakan bize 'faillerini bulacağım' diye söz verdi. 'Beyaz Torosları bitireceğim' dediler ama şimdi beyaz Toroslara karşı olduğumuz için yargılanıyoruz. Hukuki olarak kendimizi bu kadar çaresiz, hangi yolda gideceğini bilmeyen bir dönem hiç görmedim. Kabus bir dönem yaşıyoruz. Yazılarım soruşturma aşamasında sorulmadı. İddianamedeki yazılarıma hiç dava açılmadı*" dedi.

Duruşma sonunda avukatların savunmalarının ardından tüm sanıkların beraatını talep etti. Mahkeme Aslı Erdoğan, Necmiye Alpay ve Zana Kaya'nın tahliyesine, İnan Kızılkaya'nın tutukluluk halinin devamına karar verdi.

#GazetecilikSuçDeğildir

Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS), 30 Aralık günü, Çağdaş Gazeteciler Derneği (ÇGD) ve DİSK Basın-İş Sendikası, hukuksuz bir şekilde gözaltına alınan ve 6 gündür gözaltında tutulan DİHABER muhabirleri Metin Yoksu, Ömer Çelik, ETHA Editörü Derya Okatan, BirGün Gazetesi Muhasebe Sorumlusu Mahir Kanaat, Diken Haber Sitesi yazarı Tunca Öğreten, Yolculuk Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Eray Sargın'ın gözaltına alınmalarına ilişkin basın açıklaması yaptı.

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Lokali'nde düzenlenen basın toplantısına ETHA Haber Müdürü Önder Öner, DİHA İstanbul Büro Şefi Zuhal Atlan, Birgün Gazetesi'nden İbrahim Aydın ve Yolculuk Gazetesi'nden Berkay Ustabaş katıldı.

TGS üyesi ve ETHA editörü Arzu Demir, gazetecilerin, Enerji Bakanı ve aynı zamanda Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın damadı olan Berat Albayrak'ın RedHack tarafından hacklenen maillerini haberleştirdikleri için gözaltında olduğunu hatırlatarak "*Türkiye'de gazeteciler olarak gerçekleri yazmaya devam edeceğiz. Çünkü gazetecilik suç değildir*" dedi.

TGS Genel Başkanı Gökhan Durmuş, Türkiye'nin son aylarda basın ve ifade özgürlüğü açısından karanlık günler geçirdiğini belirterek "*Bir sevinç haberi aldığımızda sevinemeden yeni gözaltı haberleriyle karşılaşıyoruz. Şuan yüzün üzerinde gazeteci cezaevinde, tutuklanma tehdidi var. Bugün gazeteci Ahmet Şık'ın gözaltına alındığını sonra da tutuklandığını öğrendik*" dedi.

Durmuş, "*Türkiye'de tek başına gazeteciler yargılanmıyor. Haberler yargılanmaya başladı. Haberi kovalayan ve yapan meslektaşlarımız hep tehlikedeler. TGS olarak, basın ve ifade özgürlüğünü sonuna kadar savunacağız. Cezaevinde bulunan meslektaşlarımızın özgürlüğü için sonuna kadar mücadele edeceğiz*" dedi.

DİSK Basın İş Sendikası Genel Sekreteri Özge Yurttaş, "*Birilerinin söylediği yalanlar hakikatin sesini kısamayacak. Meslektaşlarımız biran önce serbest bırakılsın. Bulunduğumuz her yerde, tek başına kalsak da sansür uygulamalarını dile getirmek her birimizin görevidir*" dedi.

ÇGD İstanbul Temsilcisi Uğur Güç de, Hükümet Sözcüsü Numan Kurtulmuş'un "*Gazeteciler ayaklarını denk alsın*" sözlerine karşılık, "*Gazetecilerin ayaklarını denk almasına gerek yok, gazeteciler ayaklarını her zaman denk atar*" dedi. Uğur Güç, son olarak "*Bir kez daha gazeteciliğin suç olmadığını buradan haykırmak istiyoruz. Gazetecilik suç değildir! Haber yapmak suç değildir, gerçekler gizlenemez*" dedi.

Kapatılan DİHA İstanbul Büro Şefi Zuhal Atlan ise 5 günlük gözaltının OHAL gerekçesiyle uzatabileceğini belirtti.

Ömer Çelik'i işkenceyle gözaltına alan polisin, anne Çelik'e silah doğrultarak, "*Neden gazeteci yaptın oğlunu?*" dediğini aktaran Atlan, "Bu sorunun cevabı şudur. Biz neden *gazeteci olduk? Çünkü kalemlerimiz özgür olsun. Haber alma hakkından dolayı kamuoyuna borcumuz olduğunu düşünüyoruz. Gerçekleri, bilgiyi aktarma aşkımızı öldüremeyeceksiniz. Bu yüzden gazeteci olduk. Kamuoyuna gerçek bilgileri, yandaş medyanın yapmadığı gerçek haberleri yapmak, susturulmak istenen medyanın görmediği haberleri paylaşmak istedik*" dedi.

Özgür Gündem Gazetesi İmtiyaz Sahibi Kemal Sancılı Tutuklandı

Urfa'nın Akçakale ilçesinde 3 Ocak günü gözaltına alınan kapatılan Özgür Gündem Gazetesi İmtiyaz Sahibi Kemal Sancılı, SEGBİS ile İstanbul Nöbetçi Sorgu Hakimliği'ne ifade verdi. İfadesinin ardından "örgüt üyesi olmak" ile "devletin birlik ve bütünlüğünü bozmak" iddialarıyla tutuklanan Sancılı'nın İstanbul'daki bir cezaevine sevk edilmesi için Urfa Ceza İnfaz Müdürlüğü'ne talimat yazıldı.

Katliam Neden Engellenmedi?

İHD İstanbul Şubesi ve THİV İstanbul Temsilciliği, IŞİD'in 39 kişiyi katlettiği Reina gece kulübü önünde 3 Ocak günü basın açıklaması gerçekleştirdi.

İHD Eş Genel Başkanı Eren Keskin ve THİV İstanbul Temsilcisi Ümit Efe'nin de katıldığı eylemde açıklama yapan İHD Eş Genel Başkan Yardımcısı Gülseren Yoleri, 2016 yılının insan hakları açısından son derece kötü geçtiğini hatırlatarak, 2017 yılın ilk saatlerinde ise yine yaşam hakkına yönelik yeni bir saldırı yaşandığını söyledi.

Ortadoğu'da emperyalist devletler, şiddet örgütleri ve sömürgeci güçlerin büyük bir paylaşım savaşı yürüttüğünü belirten Yoleri, "*Ancak üzerinde yaşadığımız coğrafyada yönetenler ne yazık ki farklı fikirlerin taşınmasına izin vermiyorlar. Şiddetin geldiği noktada, yönetici güçlerin yanlışlarının tartışılması mümkün olmuyor, engelleniyor*" dedi.

İktidardan farklı düşünen ve düşüncesini ifade eden herkesin baskı altında olduğunu belirten Yoleri, hapishanelerin siyasi iradeyi eleştiren aydın ve yazarlarla dolduğunu söyledi. İktidarın nefret söylemi ile saldırıların sorumluluğu taşıdığını belirten Yoleri, "*Yeni yılın ilk saatlerinde gerçekleşen cihatçı saldırı bekleniyordu. İktidara yakındığı ile bilinen Akit, Milli gazete gibi gazeteler manşetlerinde böyle bir saldırıyı adeta önceden duyuruyorlardı. Barışın, düşüncelerin yasaklanıp; cihatçı nefret söylemi içeriği bu manşetlerin neden özgür bırakıldığı da ayrı bir tartışma konusudur*" dedi.

"*Şiddetin egemen olduğu coğrafyalar sözün yasaklandığı yerlerdir. Bu nedenle her türlü şiddete karşı, ifade özgürlüğünün, temel ihtiyaç olduğunu bir kez daha tekrarlayarak Reina saldırısını gerçekleştiren zihniyeti protesto ediyoruz*" denilen açıklama, Reina önüne karanfiller bırakılarak bitirildi.

31 Aralık gecesi Yunanistan'da anarşistler, tutsaklarla dayanışmak için Koridallos hapishanesi önündeydi…

Son Üç Khk Neler Getiriyor?

OHAL kapsamında yayımlanan 679 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile terör örgütlerine veya Milli Güvenlik Kurulunca devletin milli güvenliğine karşı faaliyette bulunduğuna karar verilen yapı, oluşum veya gruplara aidiyeti, iltisakı veya bunlarla irtibatı olduğu gerekçesiyle 20 ilde 83 dernek kapatıldı.

Kapatılan derneklere ait olan taşınırlar ile her türlü mal varlığı, alacak ve haklar, belge ve evrak Hazineye bedelsiz olarak devredilmiş sayılıyor, derneklere ait taşınmazlar tapuda resen Hazine adına tescil ediliyor.

Yine terör örgütlerine veya Milli Güvenlik Kurulunca (MGK) devletin milli güvenliğine karşı faaliyette bulunduğuna karar verilen yapı, oluşum ve gruplara üyeliği, mensubiyeti veya iltisakı veya irtibatı olduğu gerekçesiyle kamudan ihraçlar yaşandı.

Danıştay'dan 8, Yüksek Seçim Kurulu'ndan 1, Adalet Bakanlığı ve bağlı kuruluşlardan ise zabıt katibi, infaz koruma memuru ve diğer memurları kapsayan bin 699 personel ihraç edildi. Emniyet Genel Müdürlüğünden 2'si 2. sınıf, 14'ü 3. sınıf, 37'si 4. sınıf emniyet müdürü, 108'i emniyet amiri, 47'si başkomiser, 202'si komiser, 562'si komiser yardımcısı, 91'i başpolis, bin 592'si polis, 7'si çarşı ve mahalle bekçisi ve 25'i sivil personel olmak üzere 2 bin 687 emniyet çalışanı meslekten ihraç edildi. Diyanet'ten 135, Adalet Bakanlığı'ndan 1699, Danıştay'dan sekiz kişi ihraç edildi. Sağlık Bakanlığı'ndan 838 kişinin ilişiği kesildi. Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'ndan149, Hava Kuvvetleri Komutanlığı'ndan 164 asker görevden alındı.

649 akademisyenin görevine son verildi. İhraç edilenlerin arasında Barış Akademisyenleri de bulunuyor.

Kamu görevinden çıkarılan bu kişilerin, mahkumiyet kararı aranmaksızın, rütbe veya memuriyetleri alınacak ve bu kişiler görev yaptıkları teşkilata yeniden kabul edilemeyecekler. Ayrıca bir daha kamu hizmetinde istihdam edilemeyecekler.

İhraç edilenler özel güvenlik şirketlerinin kurucusu, ortağı ve çalışanı olamayacak. Bu kişiler hakkında bakanlıkları ve kurumlarınca ilgili pasaport birimine derhal bildirimde bulunularak, bildirim üzerine pasaport birimlerince pasaportlar iptal edilecek.

679 sayılı KHK ile kamuda çalışan birçok kişi de göreve iade edildi. Ayrıca 675 sayılı KHK ile kapatılan 11 gazete yeniden açılabilecek.

Söz konusu gazeteler şunlar: Şuhut'un Sesi, Türkeli, Batman, Zafer, Hisar, Türkiye'de Yeni Yıldız, Batman Çağdaş, İdil Haber, Prestij Haber, Urfafanatik ile Kızıltepe'nin Sesi.

Polise, sanal ortamda işlenen suçlarda internet abonelerine ait kimlik bilgilerine ulaşma, sanal ortamda araştırma yapma yetkisi verildi.

Son dönemde benzer nedenler gösterilerek 3710 kişi hakkında işlem yapıldığı ve 1656 kişinin yasal işlem görerek tutuklandığı, 102 kişinin Adli Kontrol şartıyla serbest bırakıldığı, halen 84 kişinin gözaltında olduğu ve 767 kişinin de gözaltından serbest bırakıldığı düşünüldüğünde yeni uygulamaların bu sayıları daha da artıracağı şüphesizdir.

Özel güvenlik görevlisi olarak istihdam edilecekler ile özel güvenlik şirketlerinde, alarm izleme merkezlerinde ve özel güvenlik eğitimi verecek kurumlarda kurucu veya yönetici olarak çalışacaklar hakkında valilikçe güvenlik soruşturması ve arşiv araştırması yapılacak.

Özel güvenliklerin silah kullanımına düzenleme getirildi. Özel güvenlik görevlileri, silahlarını görev alanı dışına çıkaramayacak.

Vatandaşlıktan çıkarmaya gelince... TCK'nın "Devletin birliğini ve ülke bütünlüğünü bozmak" başlıklı 302'nci maddesi, "Anayasayı ihlal" başlıklı 309'uncu maddesi, "Cumhurbaşkanına suikast ve fiili saldırı" başlıklı 310'uncu maddesi, "yasama organına karşı suç" başlıklı 311'inci maddesi, "Hükümet karşı suç" başlıklı 312'nci maddesi, "Türkiye Cumhuriyeti hükümetine karşı silahlı isyan" başlıklı 313'üncü maddesi, "Silahlı örgüt" başlıklı 314'üncü maddesi ve "Silah sağlama" başlıklı 315'inci maddesinde yazılı suçlar nedeniyle hakkında soruşturma veya kovuşturma yürütülen ve yabancı ülkede bulunması nedeniyle kendisine ulaşılamayan vatandaşlar, bu durumun soruşturma aşamasında cumhuriyet savcısı veya kovuşturma aşamasında mahkeme tarafından öğrenilmesinden itibaren bir ay içinde vatandaşlıklarının kaybettirilmesi amacıyla bakanlığa bildirilecek.

Bakanlıkça Resmi Gazete'de yapılan "Yurda dön" ilanına rağmen üç ay içinde yurda dönmemeleri halinde, bu kişilerin Türkiye vatandaşlıkları bakanlığın teklifi ve Bakanlar Kurulu kararıyla kaybettirilebilecek.

Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan, geçen ekim ayında Rize'de yaptığı konuşmada "İnlerine gireceğiz dedik. Onlar kaçacak, biz kovalayacağız dedik. Nereye kaçarlarsa kaçsınlar. Şimdi kaçtıkları yerin vatandaşı olsunlar. Artık onlar bu milletin vatandaşı olarak anılmayacaklar" demişti.

2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun "Yazılı yarışma sınavı ve mülakatın yapılış şekli" başlıklı 9/A maddesinde değişiklik yapıldı.

Yapılan düzenlemeyle; hakim ve savcı adayları için 70 puan şartı kaldırıldı. Maddede yer alan "en az yetmiş puan almak kaydıyla" ibaresi ve "Ancak başarı oranı, ilan edilen kadronun iki katı fazlasının altında olursa, sadece başarılı olanlar mülakata çağrılır." ifadeleri kaldırıldı.

Mevcut düzenlemeyle hükümetin yargıdaki kadrolaşmasının hızlanması bekleniyor.

5187 sayılı Basın Kanunu uyarınca getirilen yayın yasak ve kısıtlamalarına aykırı olarak yayın yapılması halinde, Üst Kurul tarafından medya hizmet sağlayıcı kuruluşun programlarının yayını bir gün durdurulacak.

Bir yıl içinde aykırılığın tekrarı halinde medya hizmet sağlayıcı kuruluşun yayınlarının 5 güne kadar, ikinci kez tekrar edilmesi halinde 15 güne kadar durdurulmasına, üçüncü kez tekrar edilmesi halinde ise yayın lisansının iptaline karar verilebilecek.

RTÜK, lisans başvurularına ilişkin olarak ilgili kurumların görüşü de alınmak suretiyle milli güvenlik, kamu düzeninin korunması ve kamu yararı gereklerinden kaynaklanan sebeplerle lisans taleplerini reddedebilecek.

Yayımlanan KHK ile ilkokul mezunlarının çavuş ve uzman onbaşı olmalarının önü de açıldı.

Yeni KHK'larla Ayışığı Sanat Merkezleri Kapatıldı

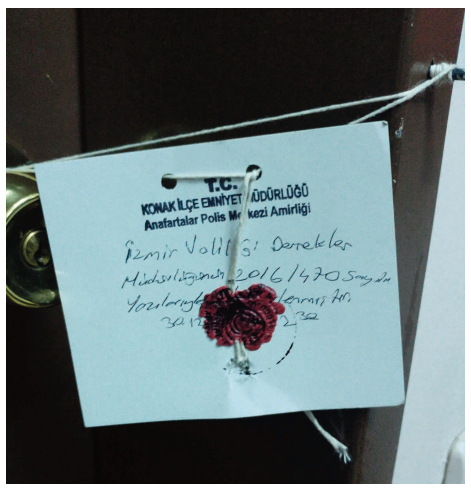

OHAL'e ve KHK'lara devam! Bir gecede 3 tane KHK birden çıkarıldı. 679, 680 ve 681 sayılı KHK'lar ile çok sayıda dernek kapatıldı, akademisyenler ihraç edildi.

Kapatılan dernekler arasında geçtiğimiz günlerde faaliyetleri durdurulan İzmir, Antakya ve Antep Ayışığı Ekin Sanat Dernekleri de var.

Çeşitli üniversitelerden solcu, demokrat birçok akademisyen de bu KHK'lar ile ihraç edildi. Özel güvenliklerin silah kullanımından, yayın yasaklarına kadar birçok konuda düzenleme içeren KHK'lar devletin durumunu yeterince açıklıyor. Hakimlik/savcılık sınavında 70 puan barajının kaldırılması da faşizmin kendisini tahkim etmesine verilecek açık örneklerden sadece birisi.

Aralarında Barış bildirisine imza atan akademisyenlerin de olduğu 649 akademisyen görevden uzaklaştırıldı; Diyanet İşleri, Emniyet Genel Müdürlüğü ve çeşitli bakanlıklarda görev yapan binlerce kişi ihraç edildi.

Kapatılan 11 gazete yeniden açılırken, 20 kentte kapatılan dernek ve vakıf sayısı 83. Polis internet abonelerinin kimliğine ulaşabilecek, basın yayın kuruluşlarının yayın lisansı da iptal edilebilecek. Özel güvenlik görevlileri silah kullanabilecek, hakkında soruşturma açılan kişilerin, yurtdışında bulundukları gerekçesiyle ifade vermemeleri durumunda vatandaşlıktan çıkartılmaları gündeme gelecek.

Tutuklamakla, Öldürmekle Bitiremezsiniz

Beşiktaş'ta çevik kuvvet polisine yönelik bombalı eylemin ardından HDP'ye yönelik operasyonda gözaltına alınan HDP il ve ilçe yöneticileri, 4 Ocak'ta Çağlayan ve Büyükçekmece'deki adliyelere getirildi.

HDP de gözaltıları protesto etmek için Çağlayan Adliyesi önünde basın açıklaması yaptı. Adliye önündeki eyleme Meclis Başkanvekili ve HDP İstanbul Milletvekili Pervin Buldan, ESP Genel Başkanı Çiçek Otlu, HDP MYK üyesi Gülsüm Ağaoğlu, HDK il sözcüsü Şamil Altan katıldı.

"Siyasi Soykırımlar Bizi Yıldıramaz" yazılı pankart açılan eylemde "HDP Susmaz, Susturulamaz ", "Faşizme karşı Omuz Omuza" sloganları atıldı.

Eylemde HDP İstanbul İl Örgütü'nden Yılmaz Yücel, OHAL'in bahane edilerek HDP üye ve yöneticilerinin gözaltılarının uzatıldığını belirtti. Gözaltına alınan HDP'lilerden bir kısmının Büyükçekmece Adliyesi'nde bulunduğunu ifade eden Yücel, burada bulunma nedenlerinin haksızlık ve hukuksuzluğa karşı mücadele etmek olduğunu vurguladı.

Yücel, Büyükçekmece Adliyesi önünde bulunan ailelerin, adliye önünde beklemelerine polisin izin vermediğini de aktardı.

Çiçek Otlu, adliye önünde olmalarının nedenini iktidara "Biz buradayız ve yok edilemeyeceğiz" mesajı vermek olduğunu ifade etti, tek bir HDP'li kalana kadar demokrasi ve eşitlik için mücadele edeceklerini belirtti.

Otlu, "*Reina'da, Ankara'da, Suruç'ta katliam yapan zihniyetle bu zihniyet aynıdır. Demokratik siyaset alanını yasaklayanlara 'Buradayız' diyoruz. Katliamların failleri bulunana kadar buradayız. Direne direne kazanacağız*" diye konuştu.

Siyasi partiler adına yapılan konuşmalarda da baskılara boyun eğilmeyeceği, mücadelenin sürdürüleceği vurgulandı.

Son sözü alan Pervin Buldan da, gözaltındaki HDP'lilerin 24 gündür tecrit altında olduğunu hatırlattı. Darbe ile mücadele adı altında OHAL'le ülkeyi yönetenlerin yanlış yaptığını söyleyen Buldan, "*Darbelerle mücadele KHK'lerle olmaz, daha çok demokrasi ve barışla olur. Başkanlık İçin HDP'yi, muhalif kesimleri tasfiye etmeye çalışıyorlar. Bizler cezaevine konulmakla, öldürülmekle bitmeyeceğiz. Önümüze çıkacak olan ilk sandıkta onları tarihin çöplüğüne gömeceğiz. Bugün Türkiye açık bir cezaevi haline döndü, siyaset yapan herkes tutuklanıyor. Sizin bu şiddet politikalarınıza asla boyun eğmeyeceğiz. Cezaevlerinde tutuklu bulunan tüm arkadaşlarımızın bir an önce serbest kalmasını istiyoruz*" dedi.

24 gün gözaltında tutulan 13 HDP'liden 7'si tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Galatasaray'da HDP'lilere Gözaltı

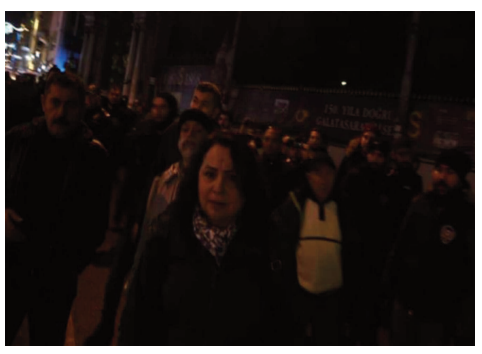

HDP İstanbul İl Örgütünün, 5 Ocak günü HDP İstanbul Eşbaşkanları Aysel Güzel ve Doğan Erbaş'ın da aralarında olduğu 7 HDP İstanbul İl Yöneticisinin tutuklanmasını ilişkin Galatasaray Meydanı'nda yapacağı basın açıklamasına izin vermedi.

Basın açıklaması için Meşruiyet Sokak'tan Galatasaray Meydanı'na geçmeye çalışan HDP MYK üyesi Gülsüm ve HDP üyeleri polis tarafından "Meydana çıkış yasak" denilerek engelledi. HDP'liler basın açıklaması için geldiklerini ifade etmelerine rağmen polis sokak içine doğru itmeye başladı.

Yaşanan tartışma üzerine Gülsüm Ağaoğlu ve 2 kişi gözaltına alındı.

SİLAHLANMA

Taylan Işık

HDP Milletvekili Hüda Kaya'dan öğreniyoruz: Ümraniye'de bir cami imamı vaaz niyetine hem silahlanma çağrısı yapıyor hem de HDP'liler için "Katli Vaciptir" fetvası veriyor.

Kendine otomatik silah aldığını söyleyen imam efendi, "Siz de alın silahlarınızı, akraba çevrenizde, konu komşu etrafınızda HDP'liler vardır. Bunlar kâfirdir, öldürülmeleri vaciptir" fetvasını verip tavsiyelerde bulunuyor.

Söylemeye gerek yok: Dinci faşistlerin hedefinde HDP'lilerle birlikte Kürt halkı, Aleviler, kadınlar, kısacası kendilerinden olmayan herkes var.

Şaşırmıyoruz. Dinci faşistler, karşı-devrimin bu toplumsal tabanı, politik yöneticileri tarafından uzun süredir silahlanmaya teşvik ediliyorlar.

Teşvik en tepeden geldi. RTE'nin Başdanışmanı, Şeref Malkoç, bundan aylar önce "Milletin meşru müdafaa hakkı için mutlaka ruhsatlı silah alınmasının önünün açılması lazım" demişti. Şeref Malkoç'u, Melih Gökçek, Rize Emniyet Müdürü vb vb takip etmiş; aynı yönde açıklamalar birbirini izlemişti.

Malumun ilanı olsa da bir kez daha altını çizmekte yarar var: Dinci faşistler, karşı-devrimin bu toplumsal tabanı, mafyası, katili, hırsızı, ipini koparmışı ne varsa hepsi silahlanıyor, örgütleniyor ve son büyük kapışmaya hazırlanıyorlar.

Kendi başlarına değil. Devletin, dinci faşist iktidarın, MİT'in, Emniyetin, Jandarmanın, Valilerin, Kaymakamların vb vb desteği, himayesi ve teşvikiyle yapıyorlar bunu. Sermaye sınıfının parası ve devletin tüm maddi, teknik, olanakları, kurumları bu karşı-devrimci faşist güruhun arkasında.

Onun için geçerken söyleyelim, yazık, HDP'liler Anayasa Komisyonunda imam efendiyi şikayet ediyorlar. Kimi kime şikayet ediyorlar, farkında değiller.

Faşist devlet tepeden tırnağa silahlıyken; bunu bile yeterli görmeyip sivil faşistleri bizzat silahlandırırken devrimin toplumsal güçlerine dönüp "silahların miadı doldu" demek, -dilimiz daha fazlasını demeye varmıyor- ne büyük gaflet!

Karamsar bir tablo çizmek için bunları yazıyor değiliz. Sadece gerçeğin gözünün taa içine korkmadan bakmak ve gereken önlemleri almak gerektiğine işaret etmek istiyoruz. Hepsi bu.

Emekçi sınıflara, devrimin toplumsal güçlerine "silahlanma" çağrısı yapmanın gereği yok. Bu güçler, silahlanan karşı-devrime çıplak ellerle karşı konulamayacağını gayet iyi biliyor ve buna uygun önlemler de alıyorlar. Devrimci güçler açısından temel sorunlardan birisi bu çabalara örgütlü bir ifade kazandırmaktır.

Bunun dışında iyimseriz, güçlü olanın devrim cephesi olduğuna, karşı-devrimin tarihinin en zayıf, yenilgiye en yakın döneminden geçtiğine inanıyoruz.

Bizimki boş, temeli ve gerekçeleri olmayan bir inanç değil. Tekelci sermaye iktidarı hem içeride hem de dışarda varlık yokluk savaşı veriyor. Bunu, dinci faşist iktidarın en yetkili ağızları itiraf etmiştir.

Birleşik devrim, her geçen gün daha da güçleniyor. Dinci faşist iktidarın baskı ve terörü en uç sınırlarına vardırması; katliamlara başvurması hem güçsüzlüğünü açığa çıkarıyor hem de giderek daha fazla zayıflatıyor. Çünkü baskı ve terörün toplumun ezici kesimi üzerinde bu uygulanışı sadece ayaklanma koşullarının yayılmasına ve olgunlaşmasına yol açar; başka bir şeye değil.

Haziran Halk Ayaklanması, böyle koşullardan doğmuştu; Gezi Parkında üç-beş ağacın kesilmesinden değil. Ayaklanma öncesi dinci faşist iktidara ve onu şahsında cisimleştiren kişiye duyulan kin, öfke, nefret gibi şiddetli duygular "ortak bahane" ortaya çıkınca patlak verdiler.

Şimdi benzer koşullar çok daha güçlü biçimde oluşmuş durumda. Bir genel ayaklanmanın bütün koşulları olgunlaşmış, toplumun ezici kesimindeki kin, nefret, öfke gibi duygular ileri derecede birikmiş durumda. Ne zaman ve nasıl patlayacağını kimse kestiremiyor; kestiremez de.

Öyleyse yapılması gereken şey, ayak sesleri her geçen gün daha fazla duyulan bu genel halk ayaklanmasına en başta politik hedefler yönünden hazırlanmaktır. Bunun anlamı, ayaklanma havasındaki kitlelerin karşısına devrim programıyla çıkmak; onların önüne politik iktidarın fethiyle sonuçlanacak somut politik hedefler koymaktır.

Kürt halkından Alevilere; kadınlardan gençliğe, işçi sınıfından yoksul emekçi köylüye kadar toplumun çok geniş bir kesimi ekmek-su kadar demokrasiye ihtiyaç duyuyor. Demokrasi ise, tekelci sermaye egemenliği altında, faşist devletin kurumlarının varlığı koşullarında, dinci faşist iktidar varken elde edilebilecek bir politik hedef değildir.

Bu politik hedef ancak demokrasiyi sürekli yok eden saydığımız bu kurum ve egemenliğin yıkılmasıyla elde edilebilir. Yani demokrasiyi elde etmek bir devrim meselesi; politik iktidarın fethi meselesidir.

Bu mümkündür ve bunun koşulları geçen gün daha fazla olgunlaşıyor. Ayaklanma ruh haline sahip kitlelere anlatıldığında bunu çok rahat anlayacaklardır.

Leninistler, kısa, öz, kitlelerin rahatça anlayabileceği devrim programına sahip olduklarını Haziran Halk Ayaklanmasında gösterdiler. Şimdi o programı bıkıp usanmadan kitlelerin önüne tekrar tekrar koymanın zamanı.

Devlet ve dinci faşist iktidar kendi adamlarını silahlandırıyorlarsa bir devrimden korktukları içindir. Halk kitleleri silahlanıyorlarsa bir devrim istedikleri içindir.

Birleşik Devrim Hareketi, bu gerçeği görerek önüne sadece devrim hedefini koyarsa kuruluş amacına ve ruhuna uygun davranmış olacak.

Cübbeli'nin Açıklamasının Ardından Türkiye Satranç Federasyonu, Şah'ın Adını "Şeyh" Olarak Değiştirme Kararı Aldı.
Resmi Gaste

Gençlik Yürüyor

İçişleri Bakanlığı: "Tek bir vatandaşımız sağ kalana kadar terörle mücadelemiz devam edecektir."
Resmi Gaste

Acil Görevimiz
Fabrika Fabrika, Sokak Sokak Örgütlenmek!

Sivil toplum örgütlerinin ve sendikaların, Leninistler dışında devrimci örgütlerin bütün eylemlerinde ve düzenlenen basın açıklamalarında okunan metinlerin altında oraya veya herhangi bir yere sıkıştırılan o meşhur kitlelere hedef göstermeyen pasifize eden slogan: 'Direne Direne Kazanacağız'...

Bu slogan Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan iç savaş koşullarında kitlelere yanlış politika götürmekle beraber, proletaryayı iktidar hedefinden soyutlayıp, uzaklaştırmayı amaçlıyor. Direnmek günümüz koşullarında pasif bir eylem biçminden öteye gidemiyor. Hak arama, hak koruma, sözüm ona demokratik haklar kazanmak ve o kazanımları korumanın yerine proletaryayı devrime taşıyacak, devrime örgütleyecek eylemler pratiğe koymak gerek.

Türkiye ve Kürdistan'ın emekçi halkı proletaryası çetin bir süreçten geçti, geçiyor. Gezi Halk Ayaklanması, hemen ardından 6-8 Ekim Serhildanı ve peşi sıra gelen proletaryanın uzun süren grevleri vs. bu burjuvazinin proletaryaya karşı daha önce başlatmış olduğu iç savaşı daha çok şiddetlendirdi. Türkiye'nin çeşitli illerinde dinci faşist çetelere yaptırdığı canlı bomba katliamlarını uygularken Kürdistan illerinde sokağa çıkma yasaklarıyla, sokak ortasında yapılan infazlarda, bodrumlarda sistematik şekilde yapılan katliamlara, tarihi kentleri nasıl yok ettiklerini görebiliyoruz.

Burjuvazi boğazı kesilen yaralı bir hayvan gibi son nefesini verirken proletarya ile amansız bir savaşa girişiyor. Çünkü bu burjuvazinin var olma savaşıdır. Devrim her geçen gün güç kazanmaya devam ediyor. Burjuvazinin 15 Temmuz darbe girişimi devrimi ezme çabasıdır. Burjuvazi devrimi ezmek için bu kadar yoğun bir çaba harcarken ve bütün olaylar, gelişmeler her gün her saat devrime akarken ve çanlar kapitalizmin yıkılması için çalarken; proletaryaya neden sığ politikalarla gidelim ki?

Neden 'Direne Direne Kazanalım'? 'Savaşa Savaşa Kazanalım' olmuyor mu? Bu faşist düzenle savaşmak sizleri konforunuzdan olmaya mı yol açıyor? Faşist devlet bize böyle saldırırken bizler neden hala ısrarla onlardan adalet, demokrasi isteyelim? Devlet her gün bizleri katlederken, çıkardığı yasalarla proleter ve emekçileri açlığa, yoksulluğa, sefalete mahkum ederken neyin barışı? Hangi demokrasi hangi adalet neyin direnmesi bu. Hangi devrim bu şekilde gerçekleştirildi. Yiğit Rojava halkı gericiliğe karşı çarpışarak, savaşarak kendi halk iktidarını kurmadı mı?

Biz Leninistlerin acil görevi; burjuvazinin proletaryaya karşı yürüttüğü iç savaşı fabrika fabrika, sokak sokak örgütlemek ve bu iç savaşı proletaryanın, iktidarı fethiyle taçlandırarak, burjuvaziyi ve onun kokuşmuş düzenini tarihin çöplüğüne atmaktır.

Antakya'dan GEB'li Bir İşçi

Sovyetlerin 100. Yılına Doğru
Yeni Sovyetlere!

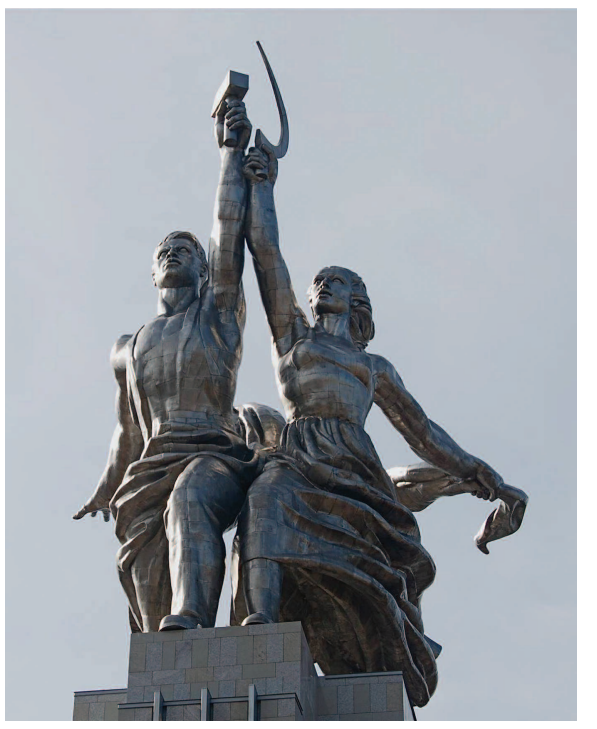

Tarihi bir dönemden geçiyoruz. Eminiz ki diğer devrimlerde olduğu gibi Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimimizin ön günleri olarak bu günler de tarihe yazılacak. Doğru bir gözle bakıldığında ülkede sürüp giden savaşın, devrimin mayası olan "gerçek iç savaş" olduğunu çok rahat görülür. "Gerçek iç savaş" toplumdaki saflaşmayı artırıyor ve netleştiriyor. Burada anlaşılması gereken, devrim ve karşı-devrim cepheleri açısından saflaşmadır.

Sürecin hangi cephenin çıkarı doğrultusunda aktığını görmek için, cephelerdeki duruma bakalım.

Karşı-devrim cephesinde işler bir hayli karışık. 15 Temmuz gecesinden beri bir güvensizlik almış başını gidiyor. Polis ve askeri teşkilatın içinde herkes birbiri hakkında "acaba bu FETÖ'cü mü?" diye düşünüyor. Faşist devletin ayakta kalmasını sağlayan militarist güçlerin içindeki bu güvensizlik, onların sonunu getirecek derecede tehlikelidir. Bu güvensizliği kanıtlayan bir olay da yeni yaşandı. 10 Aralıkta TAK'ın yaptığı bombalı saldırı sonucu yaralanan bir polisin sosyal medya üzerinden "İstanbul kadrosunda bizi bombalı aracın geçtiği yolun etrafına toplayacak kadar yüksek rütbeli bir hain var", "Hiçbir zaman o statta oraya toplanmadık, öyle bir tedbir çevik kuvvet için yok", "Biri müdürlerimizi dahi sattı, kimsen seni de bulacağız" sözleri, bu güvensizliği gözler önüne seriyor. Bu olayda gerçekten bunlar yaşandı demek için henüz erken. Ama bizim burada göstermek istediğimiz, militarizmin içindeki güvensizliktir. Karşı-devrim cephesi için söylenecek daha onlarca şey var, ama bunların dahi yeteceğini düşünüyoruz.

Devrim cephesine baktığımızda ise her şeyin silahlı halk ayaklanmasına uygun olduğunu görüyoruz. Devrimci kitleler büyük bir öfke biriktiriyor. Politik baskıların yanında Türkiye tarihin en büyük ekonomik krizini göz önünde bulundurursak kitlelerden açığa çıkacak devrimci gücü görmek zor değil. Bunların dışında görmemiz gereken bir eksik durum var. Kitlelere doğru bir ideolojiyle yön vermekten çok doğru ideolojiyle daha fazla kitleye yön vermek gerekiyor. Bu sağlandığında devrim cephesi sonuç alıcı eylemlere çok rahat girişecektir.

Yaşanan "gerçek iç savaş" devrimin yarı gönüllü dostlarının gerçek yüzlerini ortaya çıkarıyor. Etkinliklerindeki, yayınlarındaki kurulan cümlelere bakıldığında Marksizm ve Leninizm'den hiç mi hiç bir şey anlamadıklarını görüyoruz. Okuyucularımıza kahkahalar attıracak bir örnek vermek istiyoruz. Bir panelde "faşist kelimesini çok yanlış kullanıyoruz. Bu kelime çok ağır bir kelimedir. Şu anda Recep Tayyip Erdoğan bile faşistleşmeye doğru gitmektedir." Evet, yanlış okumadınız. Bu devrimin yarı gönüllü dostlarından bir örgütün panelinde kurulan sözdür. 10 Aralık'ta yaşanan bombalı saldırı gibi eylemlerin bazı "devrimci" çevreler tarafından yorumlanışına baktığımızda bu çevrelerin aslında duygularının derinliklerinde ne kadar Kemalist olduklarını çok rahat görebiliyoruz. Tam anlamıyla politik iflas söz konusu.

Biz bu iflas eden ve gizli Kemalist çevreleri bir kenara bırakıp işimize bakalım. Sürüp giden iç savaşı devrime çevirmek adına biz Leninistlere çok fazla iş düşmektedir. Biliyoruz ki sahada sonuç alıcı bir şekilde devrim için mücadele edenler bir hayli az. Leninistler sahayı sonuna kadar kullanmalıdır. Kendimizi her konuda geliştirmeli ve oblomovluğa kapılmadan yürümeliyiz.

Yeni bir yıla girmek üzereyiz. Gireceğimiz bu yıl devrimimiz açısından büyük sıçramalara yol açacaktır. Aynı zamanda 2017 yılı Sovyetler Birliği'nin yani sosyalizmin kuruluşunun 100. Yılı. Bu anlamda bizlerin beyinlerinde ve yüreklerinde bir şiar olmalı; "Sovyetlerin Yüzüncü Yılına Doğru Yeni Sovyetlere."

Antakya'dan Bir DÖB'lü

Bir Şeylerin Değişmesinin Zamanı!

Antakya Genç Emekçiler Birliği olarak yürüttüğümüz çalışma kapsamında hizmet sektöründe çalışan bir işçiyle gündemi ve çalışma koşullarını değerlendiriyoruz.

GEB: Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

İşçi: Ben Eskişehir Anadolu Üniversitesi 4 yıllık Halkla İlişkiler mezunuyum. Evli, iki çocuk babasıyım. Eğitimim bittikten sonra yaklaşık 10 yıl Arabistan'da çalıştım. Yaklaşık bir yıldır da bu markete çalışıyorum.

Bir üniversite mezunu olarak markette çalışmak nasıl bir duygu?

Bunca yıllık eğitim hayatımda bütün emeklerimin boşa çıkması, emeğimin karşılığını almamak, deyim yerindeyse umutlarımın mum gibi söndüğü an...

Açlık sınırının altındaki asgari ücretle geçinebiliyor musunuz?

Ne mümkün... Asgari ücretle iki çocuğa bakmaya çalışıyorum. Aldığımız ücretle ay sonunu görmek ne mümkün. Faturalar, borçlar derken para kalmıyor. Tek çaremiz olarak kredi kartları kalıyor. Kredi kartlarını da başka kartlarla ödeyip zaman kazanmaya çalışıyoruz. Bu arada kirada oturmuyor olmam büyük bir avantaj.

Çalışma saatleri içerisinde karşılaştığınız zorluklar nelerdir?

Markette çalışmak dışarıdan göründüğü gibi

rahat bir alan değil. Çalışma saati 8 saat olsa da o 8 saatte sürekli yoğun bir tempoda çalışıyoruz. Şube müdürleri, genel müdür, patron tarafından sürekli bir denetim-baskı altında tutuluyoruz. Bizden 2-3 kişinin yapması gereken işi istiyorlar. 'Bu yoğun tempoya ayak uyduramazsan gidebilirsin' diyen yöneticiler aslında bu baskıya işe ilk girişte başlıyor. İşe girerken size onlarca imza attırıp ilerde sahip olabileceğimiz haklardan alıkonuluyoruz. İşe girmek için imzalarda mecburi...

Siyasal iktidarın Suriye politikası hakkında ne düşünüyorsunuz?

Şu an ki süreçte yönetimin gittikçe geriye düştüğünü artık yönetemediğini düşünüyorum. Bence birşeyler değişmesinin zamanı geldi. Gezi ayaklanmasında buna yaklaşıldı ama gerçekleşmedi. Fakat nasıl yapılabileceği konusunda dersler çıkardığımızı düşünüyorum.

Sohbetiniz için teşekkür ediyoruz.

Amansız Bir Kapışma Yaklaşıyor!

Faşizmin giderek saldırganlaşması ve gerici terörünün artmasıyla birlikte toplumun faşizmden, sermaye sınıfından olmayan tüm kesimleri payına bundan düşeni alıyor. Toplumun ilerici, demokrat kesimleri de daha baskılanıyor, ezilen topluluk ve inançlara yönelik katliam tehditleri her yerden duyuluyor. İşçi ve emekçilerin çalışma koşulları çok kötü, emekçiler açlığa mahkum ediliyor, ekonomik ve siyasal kriz ise büyüyor. Ve öğrenci gençlik eğitimde gericileşmenin, geleceksizliğin pençesinde yaşama tutunmaya çalışıyor, daha doğrusu bir o yana bir bu yana savruluyor. Üniversiteler ise gericilerin, faşistlerin arka bahçesi haline getirilmek isteniyor.

Üniversitelerin sermayeye peşkeş çekilmesi yetmezmiş gibi, okullarımızda ilerici, demokrat akademisyenlerimiz de mesleklerinden ihraç ediliyor. Üniversitelerde devrimci, demokrat öğrencilere yönelik saldırılar son hızıyla sürüyor. İlk dönem boyunca Ankara'da, İstanbul'da, Eskişehir'de, İzmir'de üniversitelerde devrimci, demokrat öğrencilere yönelik faşist saldırılar gerçekleşti. Bu saldırılar hiç de yeni değil, işçi, emekçilere, ilericilere karşı faşistler on yıllardır devlet desteğiyle çok farklı biçimlerde saldırıyor. Burada dikkat çekmek istediğim faşistlerin devrimcilere güçlerinin yetmediği yerlerde güç birliktelikleri yaparak kendi cephelerini sağlama almaları ve bunu bugünlerde sürekli saldırı haberleri ve dinci-faşistlerle gündeme gelmesiyle İstanbul Üniversitesi'nde tanık oluyoruz. Bir taraftan dinci-faşistler farklı tarikat ve isimlerle üniversiteye sızarken, diğer taraftan da ülkücü faşistler vatancılarla işbirliği yapıyor. Hatta öyle ki bu 'vatanperver' öğrenciler okullardaki devrimci-demokrat öğrencilere karşı okulla ve polisle işbirliği yapacaklarının sözünü veriyor. Bununla da yetinmeyip okuldaki işbirlikçi-faşist güvenlik amirlerine, polis karakoluna ziyarette bulunarak akıllarınca moral aşılıyor herkese.

Burada uzun uzadıya faşistlerin hareket mantığına ya da işbirlikçi, muhbir karakterlerine değinmek gibi bir derdim yok. Daha geçen sene Kürdistan'da savaş sürerken bu güruhlar okullarda devrimci-demokrat öğrencileri, ilerici akademisyenleri ihbar ediyor, okullarda buna yönelik afişler, stickerlar asıyorlardı. Asıl dikkat çekmek istediğim nokta Denizlerin binlerce öğrenciyi yürüttüğü, aynı günde birkaç defa eylem örgütlediği, devasa boykotlar örgütlediği devrimci bir üniversitenin, faşist güçlerin gölgesinde değersizleşmesi...

Burada güçsüzlüğün nedenleri çok farklı olmakla beraber devrimci örgütlerin buna kendimizi dahil edip, özeleştirimizi de vererek elbette işe daha sıkı sarılmamasından ya da işin ciddiyetini kavrayamamasından kaynaklı zayıf kalması neden oluyor. Fakat böyle güçlü köklere, devrimci değerlere sahip bir üniversiteyi faşistlere bırakmamalıyız.

Okullarda örgütlenen faşist odakların dağıtılması için yaratıcı çözümler bulabilir, bağımsız, demokrat öğrenci kitlelerinin de, farklı öğrenci siyasetlerinin de katılabileceği geniş bir anti-faşist hat kurulabilir. Bu hattın içeriğini onu örgütleyecek öğrenciler, bizler karar verelim. Devrimin güçlü, sosyalizmin güncel olduğu şu günlerde öğrenci gençlik mücadelesinin seyrini değiştirebiliriz. Yeter ki inisiyatif alıp, cüretle işe koyulalım.

İstanbul Üniversitesinden Bir DÖB'lü

Terör ve ekonomik kriz gündemleriyle boğuşan Türkiye, Ankara'da her şeyden uzak anayasa değiştirmeye çalışan bir grup mutlu insanı gıptayla izliyor... Zaytung

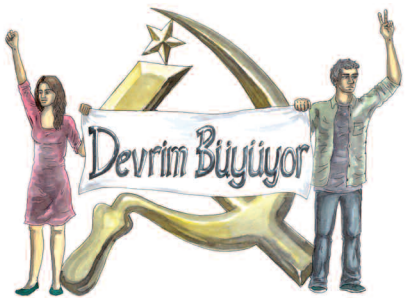

Akademiye Saldırılar Artıyor

Geçtiğimiz Temmuz ayında ilan edilen OHAL'in ardından yayımlanan KHK'lara 6 Ocak'ta yenileri eklendi.

Yayımlanan 679, 680, 681 nolu KHK'larda önceki KHK'lar gibi demokrat, ilerici güçlere yönelik saldırılar var. Aralarında Ayışığı Sanat Dernekleri'nin de olduğu birçok ilerici dernek, vakıf kapatıldı, içlerinde Barış İçin Akademisyenler bildirgesine imza atan birçok akademisyen ihraç edildi.

Daha önceden açığa alınan akademisyenlerin de ihraç edilmesiyle toplamda yeni yayımlanan KHK ile 649 akademisyenin görevine son verildi.

Munzur Üniversitesi'nde ise öğrenciler okullarından akademisyenlerin ihraç edilmesini eylem yaparak protesto etti.

İstanbul Üniversitesinden IŞİD Destekçisi Faşistler Kovuldu

İstanbul Üniversitesinde finallerin başlamasıyla IŞİD destekçisi dinci gerici bir grup öğrenci, polis eşliğinde üniversiteye sokuldu.

Üniversitedeki devrimci öğrenciler ise bu faşist güruhu Beyazıt kampüsünden kovdu. Üniversitenin özel güvenlik görevlilerine IŞİD destekçilerinin neden okula alındığını soran öğrenciler, "Final sınavları için geldiler, sınavlarına girip çıkacaklar" yanıtını aldıklarını söylüyor.

IŞİD destekçisi gerici faşistler, bu sene bir çok kez devrimci öğrencilere saldırmış, polis ise bu grubu koruyup üniversite dışına çıkartırken, devrimcilere ise saldırıp gözaltına almıştı.

2015 Roboski Anmasına Gözaltı

MKÜ'de faşist devletin saldırıları hız kesmeden devam ediyor. 2015'te yapılan Roboski anmasına 11 ay sonra açılan soruşturmanın ardından, soruşturma açılan öğrencilerden alınan bilgiye göre 1 tanesi bu sabah evi basılarak örgüt üyeliği suçlaması ile gözaltına alındı.

Bu baskının Roboski anmasının yıldönümünde olması da, devletin korkusunun açık bir göstergesidir.

Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldıramaz!

Faşizm Yenilecek, Devrim Kazanacak!

MKÜ DÖB

KYK Yurtlarında Baskılar Artıyor!

Amed'de Dicle Üniversitesi öğrencilerinin kaldığı Ziya Gökalp yurdunda daha önce 'manevi abla' ile 'sohbetlere' çağrılan kadınlar bu kez de namaz dayatmasıyla karşı karşıya.

Öğrenciler kaldıkları yurt yüzünden okulu bırakacak seviyeye geldiklerini söyleyerek "Bu yurtta şikâyetlerimizi dile getirmekten bıktık. Her gün yeni bir olay yaşanıyor. Tüm kadınlar korkutuluyor protesto edemiyoruz. Yurt müdürü astsubayın eşi en ufak bir şeyde öğrencileri atabilir" diyor.

"Her yerde ayetler var, her yerde dini resimler ve yazılar var. Kadınları her sabah 5'te uyandırıp onları namaza götürüyorlar. Yurdun her yerinde 'manevi abla' kol geziyor ve bizi her sabah namazında uyandırıyor, sohbetler düzenleniyor" diyen öğrenciler isyanda…

Satranç zekayı, taktiği ve bilimselliği gerektirir…

Kitap Tanıtımı

Seni Halk Adına Ölüme Mahkum Ediyorum
Mitka Gribçeva

Kim bilirdi küçük bir yoksul köylü kızının gelecekte faşizme karşı direnen bir Partizan olacağını...

Alman faşizminin Bulgaristan'ı işgal ettiği dönemlerde fabrikada köle gibi çalışan bu yoksul kız, fabrikadaki diğer komünistler tarafından pikniğe davet edilir ve burada örgütlenir.

Tabii ki Mitka'yı devrimcilere iten, dönemin zor şartları. İşçilerin, emekçilerin sömürülmeleri... Ve artık Nazi faşizminin zulmün kol gezdiği yıllarda yaşam oldukça zordur. Bu zulüm artık dağlarda son bulacak Mitka için. Ama ölmek için değil, sağ kalıp da düşmanı ezmek ve özgürlüğe kavuşmak için. Dağlar artık dosttur, dağlar yar...

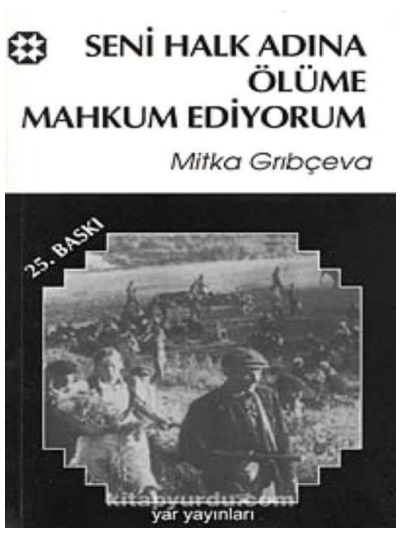

Bu mücadelede eşiyle birlikte yer alır. Farklı farklı yerlerde bulunurlar.. Bu durum onlar için hiçbir şeydir. Çünkü zafer aşkı da getirecekti. Bu inançla mücadele de sonuna dek savaşırlar.

Gerilla yaşamının tüm zor şartlarına rağmen ufak kadının mücadelesi faşizme karşı mücadelede inancına bağlılığı ve cesur yürekliği artık onu tam bir militan yapmıştı. Bu mücadelede artık sobaları güneş, araçları ise taştan ekmek olmuştur. Silah seslerinden, bombalardan ekmeğe sıra gelmediği anlarda bile, son nefesine kadar savaşmak...

Kitabı okudukça öfke büyüyor, mücadele isteğim kat be kat artıyor.

Karanlığın sonunda bir aydınlığın olduğu gibi bu savaşında bir zaferi var ve bu sefer halkın... Özgürlüğü için savaşanların...

DUVAR GAZETESİ

1) Aralık ayında en az 141 işçi, 2016 yılında ise en az 1970 işçi yaşamını yitirdi

2) İstanbul Üniversitesi öğrencileri IŞİD sempatizanlarını okuldan kovdu. Ertesi gün aynı kişiler polis ve özel güvenlik birimleri (ÖGB) tarafından okula girdi. (Çok güvendeyiz!)

3) 2016'da 15 milyon kız çocuğu evlendirildi

4) Meksika'da benzin fiyatlarına zam yapıldı. Halk sokağa çıktı, akaryakıt istasyonlarını işgal etti

5) İstanbul da Edirnekapı Kız Öğrenci Yurdun da yangın çıktı. (Yine yangın merdiveni yoktu yurtta! Öldükten sonra tedbir alacaklar galiba!)

6) İstiklal Caddesi'nde kadınlara "topuklu ayakkabı giymeyin" bildirisi dağıtılıyordu. Kadınlar gerici faşistleri caddeden kovdu.

7) Son bir yılda düzenlenen 16 saldırıda 281 kişi hayatını kaybetti, 928 kişi yaralandı.

8) Kayyum atanan Yenişehir Belediyesi tarafından istenmeyen Êzidiler, Mityat'taki AFAD kampına götürülmeye başlandı.

9) 2016 yılında 328 kadın katledildi

10) Koç grubu 2017'ye kıyımla başladı. 650 işçiyi kapı önüne koydu

11) Sayılarla Yeni Türkiye... Hapishanedeki IŞİD'li sayısı 7, çocuk sayısı 1795 (Çoğu hırsızlık), gazeteci sayısı ise 150.

12) 2016 yılının son gününde yılbaşı gecesinde yine bir katliam. Reina'da yapılan katliamda 39 kişi öldü, 65'ten fazla kişi yaralandı.

13) İzmir Adliyesi'nde hakim ve savcıların giriş yaptığı kapıda bombalı araç patlatıldı. 7 kişi yaralandı, 2 kişi öldü.

"DEMOKRASİ YOLU"

Umut Güneş

Uzun zamandır tartışılan 'başkanlık meselesi', bugünlerde daha bariz bir şekilde toplumun gündemine sokulmaya çalışılıyor. Bu devletin tüm imkanları kullanılarak okullardan, medyaya, sokaklardan yayınlara kadar yaşamın her yerinde, insanların yaşamının merkezi bu meseleymiş gibi gösterilmeye çalışılıyor.

Sermaye sınıfı ve faşist devlet başkanlığı iktidarı kendince daha sağlama almak olarak görürken, diğer cepheden sol-sosyalist demokratik siyasetler bu meseleyi 'tek adam diktatörlüğü', 'demokrasinin tasfiyesi', 'tırmanan faşizmin son ayağı' gibi farklı argümanlarla açıklamaya çalışıyor. Bu siyasetlerin yaptığı, aslında hiçbir zaman var olmamış bir burjuva demokrasisinin tahayyülü içinde yaşamak.

Bu meseleyle ilgili geçtiğimiz günlerde yan yana gelen 5 öğrenci gençlik örgütü 'Başkanlığa Hayır, Gençlik Var' adıyla bir kampanya başlattı. Açıklamalarında 'Başkanlık'ın üniversitelerin ölüm fermanı olduğunu söyleyen siyasetler, "*Başkanlık rejimi kan, gözyaşı ve savaş rejimidir. Gençlik eşit ve kardeşçe bir yaşam için başkanlık rejimine hayır diyor*" diyor. Açıklamadan bazı kesitler sunduk, o zaman şunu sormak bize düşüyor. Başkanlık'ın üniversitelerin sonu ve bir savaş rejimi olduğunu söyleyen bu arkadaşlar, başkanlık olmadan da faşizmin nasıl bir saldırganlıkla toplumun ilerici, demokrat kesimlerine saldırdığını, üniversitelerin uzun zamandan beridir sermayenin arka bahçesi gibi olduğunu, sermayeye peşkeş çekildiğini, eğitimime dair bir kırıntının dahi kalmadığını görmüyorlar mı? Bunu anlayabilmek için T.C devletinin nasıl bir nitelikte olduğuna bakmak lazım.

Türkiye Cumhuriyeti, Osmanlı İmparatoruluğu'nun yıkıntıları üzerinden kurulduğu günden beri gerici bir karaktere sahiptir. İktidar ise ilk günden beridir burjuvazinin elindedir. Yani egemen sınıf burjuvazidir, devlet 71 ve 80 darbeleriyle birlikte de faşist bir karakter kazanmıştır. Devlet kurumları yeniden düzenlenmiş, işçi sınıfının örgütlülükleri dağıtılmış, emekçiler daha da baskı altına alınmıştır.

Yaşadığımız topraklarda devletin hiçbir zaman demokratik karakterde olmadığını birkaç örnek vererek açıklayalım. Kürt ulusunun yaşadığı 4 parçalı Kürdistan'ın topraklarından bir parça olan kuzey Kürdistan Türk burjuvazisi ve devleti tarafından ilhak ve işgal altındadır, Kürt halkının kendine ait hiçbir ulusal hakkı ve özgürlüğü de yoktur. Bu elbette diğer ezilen ulusal topluluklar için de geçerlidir.

Uzun uzadıya Türkiye'de faşizmin nasıl kurumsallaştığı, bir yönetim biçimi haline geldiğini tartışmayacağız, fakat burada bir şeyi netleştirmek gerekiyor. Başkanlık'ın gelmesiyle ne faşizmin kurumsallığında bir şey değişecek, ne de meclis daha işlevsiz hale gelecek. Çünkü uzun zamandır devlet zaten zor araçlarıyla ayaktaydı. Ordu-polis-mahkemeler-cezaevleri devleti ayakta tutan zor aygıtlarıydı. Darbe girişiminden sonra ise ordunun eski gücünde olmaması devletin diğer kurumlarında da büyük çatlakların olması sermayeyi sadece iktidarı sağlamlaştırmak, güç depolamak için RTE ve ekibinin arkasında hizalanmaya itmişti. Başkanlık bunun sadece yasallaşmış hali olacak dahası değil.

Bu yüzden emekçilerin, gençliğin önüne 'Başkanlığa Geçit Vermeyeceğiz', 'Başkanlığa Hayır' gibi kampanyalarla çıkmak gülünç, bir o kadar da zavallı çabalardır. Büyük bir değişim kapıya dayanmış ve bunun şartları hızla olgunlaşmaktayken hala sistem içi değişiklerle, kırıntılarla uğraşmak, özünde devrim söylemlerinin ve mücadelesenin rafa kaldırılması anlamına geliyor.

Gerçi gençlik örgütlerine baktığımızda hepsi 'devrim' şiarını dillerinden düşürmezler, fakat pratiğe gelince, bu siyasetler günlük taleplerle uğraşmayı, bunlara dair kampanya yürütmeyi de çok severler. Eğer devrim gibi bir iddiamız varsa herkes konumunu ona göre almalıdır. Bugün devrim deyip, yarın aslında 'Başkanlığı engellersek, çok şey değişecek' diyenlere bir de şu soruyu soralım: Başkanlık var veya yok; katliam tehdidi altında yaşayan Alevilerin, ezilen toplulukların, can güvenliğini nasıl sağlayacaksınız, Kürt halkı bu kadar baskı, katliam, tutuklama, yıkım içinde nasıl özgürleşecek, sermayenin iktidarda olduğu gerçeği, işçi, emekçilerin her gün korkunç sömürü ve açlık koşullarında çalıştığı, her gün onlarca işçinin iş cinayetlerinde öldüğü, çoğu sendikanın burjuvazinin denetiminde olduğu, eğitimde ve toplumsal anlamda büyük bir gericileşmenin adım adım hissedildiği, liselerin, üniversitelerin sermayeye peşkeş çekilmesini engelleyebilecek misiniz? Halklara, emekçilere, öğrenci gençliğe sürekli saldıran faşist odaklar başkanlığı engelleyince tasfiye mi olacak?

Faşizmin topyekün saldırganlığa büründüğü şu günlerde içerde ve dışarda herkese savaş açmış bir sermaye sınıfı, iktidarını yitirmemek için tüm gücüyle saldırıyor ve saldıracak da. Artık naif sloganlarla, direnme çizgisiyle, kampanyalarla faşizmin saldırılarını göğüsleyemeyiz. Bugün bu saldırganlığın, faşizmin yıkılması için canla başla çalışmak ve bayrağımıza 'Demokratik Devrim' şiarını yazmamız gerekmektedir. Artık ya toplumsal anlamda devrimcileşir ve siyasal iktidarı ele geçirmek için mücadele ederiz, ya da faşizmin yaşamımızı yakıp yıkmasını seyrederiz. Ara yol kalmadı Leninist gençliğin yürüyeceği demokrasi yolu budur, başkası değil.

KISIR DÖNGÜYÜ AŞMAK

Ali Varol Günal

"Her alanda saldırıyorlar" sözü, bugünkü siyasi iktidara karşıt olan her kesimin diline pelesenk olmuş durumda. Kimi zaman bir korkuyu, kimi zaman bir yakınmayı, kimi zaman da bir şaşkınlığı ifade eden bu sözleri sarfedenlere şöyle sormak gerekiyor: Evet de, başka türlü olmasını mı bekliyordunuz? Sizi bu kadar şaşırtan şey nedir?

En çok şaşıran ve korku duyanların, "iyi ama, ortada adalet filan kalmadı, hukuk ayaklar altında" dediğini duyar gibiyiz. Onlar, siyasi iktidarın "orman kanunları" uyguluyor oluşundan fena halde mustaripler. Oysa her şey uzun yıllardır bu topraklarda varlığını sürdüren iç savaşın yasalarına göre gelişiyor ve bundan sonra da buna uygun olarak gelişmeye devam edecek. Burjuvazinin masallarına bir dönem kendilerini kaptırarak rehavete düşenler, şimdi tatlı uykularından uyanıyorlar; ama yaşananlardan ders almak üzere değil, eşeklerini Niğde'ye sürmek üzere...

Denenmiş yolları tekrar tekrar denemenin bize bir şey kazandırmayacağı, bizi sonuca götürmeyeceği, hatta her başarısız denemeden sonra öğrenilmiş çaresizliğe, ardından da atalete sürükleyeceği ortadayken, neden hala yürünmüş yolları tekrar yürümekte ısrar edildiğini anlamak gerçekten güç. Örneğin HDP'nin Meclis çalışmalarından çekilme kararından aradan 1 hafta bile geçmeden vazgeçmesi ve yeniden çalışmalara dönmesi nasıl izah edilebilir? Üstelik bu kararsızlık, karşı tarafa daha fazla saldırıda bulunmak için cesaret veriyorken...

Bunda somut durumun somut tahlilinin yapılamıyor oluşunun etkili olduğunu düşünüyoruz. Bu, ister istemez, bir kısır döngüyü beraberinde getiriyor. Oysa şu anda bırakalım geriye dönmeyi, aynı yerde uzun süre kalmak bile ölümcül bir hata. Vakit kaybetmeksizin bir çıkış yolu bulmak gerekiyor; "ne yapmalı" sorusunun yanısıra, "nasıl yapmalı" sorusu da önem kazanıyor. Bu soruların cevabını elbette birisi çıkıp, bir kahin gibi vermeyecek. Kolektif akılla cevaplanabilecek sorular bunlar. Bunun için her şeyden önce şunun altının önemle çizilmesi gerekiyor: İnsanların, ister örgütlü olsunlar, ister örgütsüz, kendi bireysel dünyalarına/ yaşamlarına çekilmelerine izin verilmemeli. Bu toplumda ciddi bir parçalanmaya, kelimenin gerçek anlamıyla atomize olmaya neden olacaktır/ oluyor..

Yine, kesinkes, şu "mevzii koruma" anlayışından vazgeçilmeli. Bugüne kadar "kazanılmış mevziilerimizi koruyalım" anlayışından çıka çıka "direniş" mantığı çıktı, bu da bizi karşı-devrim üzerinde kesin bir zafere bir adım olsun yaklaştırmadı. Dahası, hamle sırasını hep düşmanlarımıza bırakmamıza ve böylece onların bizi rahatlıkla kuşatmasına izin vermemize yolaçtı. Hala bir çok çevrenin bu anlayışı sürdürüyor oluşu, devrim cephesinin topyekün bir saldırıya geçmesinin önündeki en büyük engellerden biridir. Karşı-devrimin saldırılarından sonra "yıkılmadım, ayaktayım" demek birşey söylemektir; ama "gong" çaldığında ayakta olmak, kazanmış olmak anlamına gelmeyecektir.

Bugün, devrimci olanda ısrar etmek ve kararlı bir şekilde devrim programını kitlelere taşımak, her zaman vurguluyoruz, hayati önemdedir. Sonuç alıcı kitlesel eylemlere yönelinmediği sürece, faşizmi bu topraklardan söküp atmak mümkün olmayacaktır. Devrimci görevlerimizi çıkmaz ayın son Perşembe'sine erteleyerek yol alamayız. Bugün üzerinde bulunduğumuz topraklarda çok yoğun bir şekilde yaşanmakta olan ekonomik ve siyasi krizden devrimci bir hükümet kurmak için yararlanmayı bilmemiz gerekiyor. Rutini altetmek, klasik anlamda bir "devrimcilik" anlayışından uzak durmak ve özellikle son yıllarda edinilen alışkanlıkların gücünden kurtulmak gerekiyor.

Karşı-devrimin devrim karşısındaki hazırlıkları ortada. Hal böyle iken bizler mitolojideki Sisyphos misali, hala sırtımızdaki taşı dağın tepesine taşıyarak görevimizi tamamladığımızı düşünecek olursak yanılırız. Madem sırtımızda ağır bir sorumluluk taşıyoruz, o halde bu sorumluluğun gereklerini de yerine getirmeliyiz. İşte burada ne/nasıl soruları yakıcı bir hal alıyor. Öncelikle, bizler tarafından karşı-devrimin hazırlıkları iyi gözlemlenmeli, her alanda bunu karşılayabilecek, püskürtebilecek ve karşı-saldırıya geçebilecek düzeyde olmalıyız. Bugün faşizme anladığı dilden karşılık vermek, bunu bireysel değil ama kitlesel ve birleşik olarak yapmak, üzerinden atlanamayacak en önemli görevdir. "Nasıl" sorusunun tek, kalıplaşmış, her dönem geçerli tek bir cevabı yoktur; ama tarihten dersler de çıkararak, dönemin ihtiyaç duyduğu yöntemlerle mücadeleyi yükseltmek her devrimcinin varlık nedeni olmalıdır. Madem devrim istiyoruz, madem tüm insanlığın komünizmle kurtulacağına inanıyoruz; bugün amaçlarımızla araçlarımızı uyumlu hale getirmekten başka şansımız yok. "Bor'un pazarı"nı kaçırmamak için elimizi çabuk tutmak zorundayız.

Victor Hugo'nun o ünlü sözünü bir kez daha hatırlatalım ve bitirelim. "*Hiçbir şey, zamanı gelmiş bir düşünce kadar güçlü olamaz*". Yapılacak tek şey, zamanın atlılarının, "atları rüzgar kanatlılar"ın yanıbaşında zafer için savaşma cesaretini gösterebilmektir.

FAZLA MESAİ–8

Varlık fonu sistemi nasıl işletilecek?

Özel hukuk hükümlerine tabi olarak kurulacak olan Türkiye Varlık Yönetimi Anonim Şirketi'nin 50 milyon lira olan kuruluş sermayesi Özelleştirme Fonu'ndan karşılanacak.

Fona getirilecek yasa üstü muafiyetler ise şöyle:

Şirket ile fon gelir ve kurumlar vergisinden muaf olacak. Şirket ile fon ayrıca emlak vergisi, tapu bedellerinden de muaf olacak. Damga vergisi, banka ve sigorta vergilerinden de istisna tutulacak. Şirket ile fon kamuya uygulanan mevzuat, uygulama ve kısıtlamalara da tabii olmayacak.

Aralarında Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Yasası, Devlet Memurları Yasası, Harcırah Yasası, KİT'ler ile Fonların TBMM'ce Denetlenmesinin Düzenlenmesi Hakkında Yasa, Kamu İhale Yasası ile Devlet İhale Yasası'nın da bulunduğu birçok yasa, fon ve şirket ile bu şirket tarafından kurulacak diğer şirketler için uygulanmayacak. Yani şirket ile fon bu yasalardan muaf olacak.

Şirketin kurduğu varlık kiralama şirketleri de tüm hak, istisna, indirim ve muafiyetlerden yararlanacak.

Yani düşünün ki, özel hukuk hükümlerine tabi ama Başbakanlık'a bağlı.

Kurulur kurulmaz Ticaret Sicili'ne tescil edilmiş sayılacak, ama Kurumlar Vergisi'ne tabii değil.

Tahvil ihraç edecek, repo – ters repo yapacak, gayrimenkul sertifikaları çıkaracak, yabancı şirketlerin yatırımlarına ortak olacak, ama Sermaye Piyasası Kanunu'na tabi değil.

Her düzeyde yüzlerce çalışan istihdam edecek, ama Devlet Memurları Kanunu'na tabi değil.

Onlarca ihale açacak, milyonluk alımlar yapacak, ama ihale mevzuatına tabi değil.

Bu kaynaklar nerede kullanılacak?

Öncelikle 3. Havalimanı'nı, tasarlanan Kanal İstanbul'u, 3. Köprü inşaatını toparlamak için kullanılacak.

Fonun denetimi için üç kişilik bir denetim mekanizması kuruluyor. Başbakanın görevlendireceği, üç denetim elemanı ve kariyer meslek elemanı denetleyecekler. Başbakanın atayacağı denetim elemanlarının bağımsız davranma ihtimali yüzde kaçsa, çıkacak raporların bağımsız olma ihtimali de o kadar azdır.

Hiçbir kamu denetimi olmadığına göre, fonun dünyada emsalleri bolca görülen türden yolsuzluğa, usulsüzlüğe bulaşması kaçınılmaz. Ayrıca kara parayı ülkede aklayacak bir mekanizma da hayata geçirilmiş oluyor. Malezya bunun en çarpıcı örneği.

fazla mesai

- *kiralık işçilik yasası*
- *kıdem tazminatının fona devri*
- *uluslararası işgücü yasası*
- *ulusal varlık fonu*
- *bireysel emeklilik sistemi*

DEVRİMCİ HUKUKÇULAR

SONUÇ

Üretim bandının başında çalışan her işçi, aynı makinenin birer parçası haline geldi amaç ise kapitalist için daha fazla kar. Kapitalizm, işçilere daha fazla çalışma ve daha az ücreti dayatırken, işçi ise insanca yaşayabileceği bir ücret ve sosyal gelişimi için ihtiyaç duyduğu fazla zaman için savaşıyordu. Bu uzlaşmaz çelişki kapitalizmle birlikte doğdu ve bugün iç savaşlar, çatışmalarla sürüyor. İşçi sınıfının yüzyılları bulan savaşımı, sayısız grevler, çatışmalar, iktidar mücadeleleri ve örgütlenme modelleri ile süregelmiştir. Ödenen ağır bedellere rağmen işçi sınıfı azımsanmayacak bir birikim ve kazanım elde etti. Burjuvazi de aynı şekilde saldırılar, katliamlar, savaş, yok etme, yıldırma vb. yöntemlerle kimi zaman saldırılarını yoğunlaştırıp daha fazla taviz koparmaya çalıştı, kimi zaman geri adım atmak zorunda kaldı. İşçi sınıfı bu kazanımları elde ederken, burjuvazi de bu kazanımları nasıl dağıtıp, lehine çevirebileceğini öğrendi. Kapitalizm, varolduğu sürece de her iki sınıf açısından bu amansız savaşın dinmesi beklenemez.

Gerek mevcut düzenlemeler, gerekse uygulamada karşılaşılan sorunlar bize burjuva hukukun, işçilerin yaşadığı problemleri çözemeyeceğini, çözmek de istemediğini göstermektedir. Elbette hukuki düzenlemeler bugüne kadar verilen mücadeleler sonucu işçi sınıfı lehine düzenlemeler getirmiş, işçi sınıfı açısından bir mücadele aracına dönüşmüştür. Bu aracı en başa koymadan; ancak tamamen de yadsımadan mücadeleye devam edilmelidir. Hukuku da lehimize çevirecek yöntem kapitalizme karşı örgütlü bir mücadeleden ve sokaklardan geçmektedir. Bugüne kadarki sınıf savaşımı bunu göstermiştir.

DEVRİMCİ HUKUKÇULAR

"Açığa Almalar Tutuklamalar Bizi Yıldıramaz!"

KESK'e bağlı Basın Yayın İletişim ve Posta Emekçileri Sendikası (Haber-Sen) üyeleri OHAL ve KHK gerekçe gösterilerek yapılan görevden alma ve ihraçları, 30 Aralık günü 13.00'de Sirkeci Büyük Postane önünde yapılan basın açıklaması ile protesto etti.

"İşime Ekmeğime Sahip Çıkıyorum" pankartı açan Haber-Sen üyeleri eylemde "Baskılar, Tutuklamalar İhraçlar Bizi Yıldıramaz", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları attı.

Haber-Sen üyeleri adına basın açıklamasını Haber-Sen Anadolu Yakası Şubesi Başkanı Fahri Karasu okudu.

PTT yönetiminin 15 Temmuz darbe girişimi sonrası ilan edilen OHAL ve çıkarılan KHK ile Başbakanlık Genelgesi'ni fırsat bilerek ekonomik ve demokratik hakları için mücadele eden KESK ve Haber-Sen üyelerini açığa aldığını belirten Karasu, "*Açığa alınan arkadaşlarımız yeni yıla işinden ekmeğinden uzaklaştırılmış olarak giriyor*" dedi.

Darbeye ve darbecilere karşı özgürlüğü, demokrasiyi, en kutsal değerler ilan edenlerin, özgürlüğü ve demokrasiyi sadece kendi çıkarları için istediklerini en kısa sürede gösterdiklerini ifade eden Karasu, ekonomik ve demokratik talepleri için sendikal faaliyet yürüten çalışanların haklarını savunmak ve geliştirmek için en doğal haklarını kullanan yöneticilerinin ve üyelerini darbe fırsatçıları tarafından mağdur edildiğini, Haber-Sen'in mücadele tarihi boyunca darbelerin, baskıların ve anti demokratik uygulamaların hedefi olduğunu söyledi.

"*Hiçbir hukuksal dayanağı olmayan kararlarla sendikal eylem ve etkinliklerimiz yaşanan karanlık günlerin sorumlusuymuş gibi gösterilerek arkadaşlarımız ve sendikamız cezalandırılmaktadır*" diyen Karasu, en temel demokratik hakların kullanılamadığı, bu hakları kullananların her türlü baskıya maruz kaldığı bir yerde demokrasiden bahsedilemeyeceğini belirtti.

"*En temel demokratik haklarımızı hiçbir zaman pazarlık konusu yapmadık, yapmayacağız. Kurumumuzun ve ülkemizin çıkarlarını, kamu yararını savunmak için çıktığımız yolda gözümüzü budaktan esirgemedik. 25 yıldır hiçbir baskı bizi çıktığımız yolda durduramadı*" diyen Karasu, Haber-Sen üyelerine karşı keyfi biçimde uygulanan açığa alınma işlemlerine derhal son verilmesi gerektiğini söyledi.

Haber-Sen'in her türlü baskıya, engellemeye rağmen herkese güvenceli iş, güvenli gelecek talebinden vazgeçmeyeceğini ifade eden Karasu, "*Haber-Sen herkesin temel hak ve hukukunun korunmasını, adaleti, barışı, laikliği, demokrasiyi kazanmak için mücadele etmeye devam edecektir*" diyerek sözlerini tamamladı.

Haber-Sen üyeleri ihraçları protesto eden sloganlarla eylemi sonlandırdı.

BES: "İşimizi Geri İstiyoruz! Geri Döneceğiz!"

KESK'e bağlı Büro Emekçileri Sendikası (BES) İstanbul Şubeleri, SGK'da çalışan üye ve yöneticilerinin açığa alınmasına tepki göstermek ve emekçilerin işlerine geri dönmesi taleplerine ilişkin Fındıklı'da bulunan SGK İl Müdürlüğü önünde 5 Ocak günü bir basın açıklaması yaptı.

"İşimizi Geri İstiyoruz! Geri Döneceğiz" pankartının açıldığı eylemde "Çalmadık, Çırpmadık, Kandırılmadık", "İş, Ekmek, Adalet İstiyoruz" ve "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz" sloganları atıldı.

Basın açıklamasını ise BES İstanbul 3 No'lu Şube Sekreteri Aziz Özkan yaptı, 15 Temmuz darbe girişimi sonrası kaotik bir süreç yaşanmaya başladığını ifade ederek, "*Süreç her geçen gün derinleşerek devam etmektedir. Siyasi iktidarın önceki darbeleri mumla aratır uygulamaları ile devreye koyduğu sivil darbe 'OHAL' adı altında sürdürülmektedir*" dedi.

AKP'nin iktidar olduğundan bu yana kamu emekçilerinin iş güvencesini ortadan kaldırmayı hedefine koyduğunu söyleyen Özkan, "*hükümet ilan ettiği OHAL ve aldığı KHK yetkisi ile hukuksuz bir şekilde fiilen kamu emekçilerinin iş güvencesini ortadan kaldırmış, diğer alanlarda olduğu gibi kamu alanında da muhaliflere dönük bir cadı avı başlatmıştır*" diye konuştu.

İşten atmaların kamu hizmetlerinde aksamalar yarattığını söyleyerek, "*SGK Yönetim Kurulu başta olmak üzere her düzeyde yönetimin Memur Sen üyelerinden oluştuğu bir kurumda üyelerimizin hedef alınmasının, aynı zamanda AKP-Memur Sen işbirliğinin bir sonucu olduğunu çok iyi biliyoruz. 'FETÖ' operasyonlarına karşı kurum yöneticilerinin kendilerini gizlemek ve hedef saptırmak için üyelerimizi ortaya atması ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve siyasi iktidarın buna göz yumması iki yüzlülüktür. İşten atılan ve açığa alınan tüm kamu emekçilerinin görevlerine başlatılmasını talep ediyoruz*" diyerek basın açıklamasını tamamladı.

Kamu emekçileri, eylemi işlerine geri dönme talebini ifade eden sloganlarla sonlandırdı.

Mersin ATAŞ'ta İşçi Kıyımı

Anadolu Tasfiyehanesi A.Ş.'ye (ATAŞ) bağlı 5 taşeron firmadan biri olan Petro-Tek 24 işçisinin 17'sini 'ihalenin bitmesi'ni gerekçe göstererek işten attı.

25 işçiden 24'ünün Haziran ayında DİSK Genel-İş Sendikasına üye olmasının ardından sendikanın İçişleri Bakanlığı'ndan aldığı işyeri yetki belgesine itiraz eden taşeron firma, işçilere "*Bu sendika başımızı ağrıtır, buraya sokmayın*" diyerek sendikal mücadeleyi engellemeye çalıştı.

İşçilerin sendikal hakkından vazgeçmemesi üzerine firma "Yeni yılda sizinle çalışmayacağız" diyerek 17 işçinin iş akdini feshetti.

Genel-İş Mersin Şube Başkanlığı 2 Ocak günü Mersin Eğitim-Sen binasında konuyla ilgili basın açıklaması düzenledi. Şube Başkanı Kemal Göksoy, işçilerin acilen işe geri alınmaları gerektiğini bildirerek eğer işe iade edilmezlerse Pazartesi günü ATAŞ önünde oturma eylemiyle direneceklerini bildirdi.

Genel İş Sendikası Mersin Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Vakkas Kılınç ise ATAŞ Şube Müdürü'yle konuyla ilgili görüşmeye gittiklerinde "*Ben yeni yıla huzurlu girmek istiyorum*" dediğini aktardı.

"*Yetki tespitine rağmen itiraz eden, işyerinde sendikal örgütlenmeyi bitirmek isteyen şirket çareyi işçileri işten atmakta buldu*" diyen Kılınç, atılan işçilerin 12-14 yıldır aynı yerde çalışan işçiler olduğunu, işten atmanın OHAL'e sığdırılarak, ihaleler, firma değişiklikleri bahane gösterilerek, sendikal mücadeleyi bitirmek isteğiyle ilgili olduğunu söyledi.

Metal'de Greve Giderken

Tüm ülkede olduğu gibi İzmir'de de metal işçileri 20 Ocak'ta greve çıkıyor. Metal greviyle ilgili olarak görüştüğümüz İzmir Birleşik Metal İş Sendikası Başkanı Ali Çeltek Toplu İş Sözleşmesi ve grev sürecini aktardı.

Schneider Elektrikte patronun teklifinin Manisa fabrikası için %11, Çiğli fabrikası için %12 olduğunu, sendikanın ise %35 oranında zam yapılmasını talep ettiğini aktaran Çeltek, "*Toplu İş Sözleşmesinin uyuşmazlıkla sonuçlanması sonucu grev kararını altık ve bu kararı iş yerlerine ilan ettik. İşverenlerle grev kararı sonrası birçok kez görüşmeler yaptık. Bu yapılan görüşmeler sonrasında üyelerimizi ve bizleri tatmin eden bir rakam ortaya çıkmadı. Bunun sonucunda kaçınılmaz olarak grev kararı aldık. İşveren beyaz yakalı avantajını kullanarak imza toplayıp grev oylaması yapılmasını istedi. Bizim hiçbir mavi yakalı üyemiz grev oylamasıyla ilgili imza vermedi. Dolayısıyla grev oylaması ile ilgili bir sürece girdik. Birinci grev oylaması çarşamba günü Gebze Schneider Elektrikte sonuçlandı. Oradaki arkadaşlarımız ezici çoğunlukla evet oyu kullanarak grev kararı aldı. Yarın ise Çiğli, Manisa ve Gebze Samandıra'da Schneider Elektrik grubunda grev oylamaları gerçekleştirilecek*" dedi.

"*Sendikamızın amacı grev yapmak değildir. Sendikamızın amacı üyelerimizin insanca yaşam koşulları içinde yaşayabileceği bir ücret talebidir*" diyerek insanca yaşam çağrısı yapan Çeltek "*Siyasal iktidar manipülasyonlarla, baskılarla, düşük ücretli insan çalıştırma politikalarını Schneider Elektrikte uygulamaya çalışıyor. İşverenin teklifinin parasal karşılığı 165 liraya denk geliyor. Ancak 1 Ocak itibariyle inanılmaz bir zam artışı olmuş ve işçilerin temel tüketim mallarına yapılan zamlar sonucunda yaşam koşulları oldukça zorlaşmıştır. Bundan dolayı sendikamızın çıplak ücretteki zam talebi %35 civarındadır. Bu oran büyük bir rakam gibi görünse de insanı yaşam için gerekli bir ücrettir*" dedi.

Sürecin işyeri komiteleri, işyeri temsilcileri ve TİS komisyonu ile ilerlediğini söyleyen Çeltek, grev kararının da bu şekilde alındığını söyledi.

Schneider Elektriğin Avrupa kapsamlı bir işyeri olduğunu ve beyaz yaka çalışanın çok fazla olduğunu söyleyen Çeltek, "*Bu fabrikada emekten yana, insanca yaşamdan yana olan beyaz yakalı sınıf kardeşlerimizin grev oylamalarında bizlerin yanında olacağına inanıyoruz. Aksi takdirde başlayacak olan yüksek hakem sürecinde, yüksek hakem heyetini işverenlerin, devletin ve en çok üyesi olan sendikanın oluşturması sebebiyle, işçilerin lehine bir karar çıkmayacağını daha önce yaşadıklarımızdan biliyoruz. Bunun için bizim kendi göbeğimizi kendimiz kesmemiz gerekiyor*" dedi.

Greve evet kararı çıkması için yoğun çalışmalar yürüttüklerini söyleyen Çeltek, "*Çalışmalar kapsamında birebir beyaz yakalı arkadaşlarımızla görüşüyoruz, işçilerin mail adreslerine bildirilerimizi yolluyoruz, vardiya giriş çıkışlarında, çay-yemek paydoslarında ajitasyon konuşmaları yapıyoruz ve arkadaşlarımıza amacımızın özellikle greve çıkarmak değil, bir toplu sözleşme yapmak olduğunu, insanca yaşam koşulları için bunları yaptığımızı aktarıyoruz*" diyerek grevin hazırlık sürecini anlattı.

Bizler, emekten ve insanca bir yaşamdan yana olan muhabirler olarak sürecin takipçisi olacağımızı buradan bir kez daha bildiriyoruz.

Mücadele Birliği/İzmir

Schneider Elektrik'te Grev Oylaması

Gebze'de faaliyet gösteren Schneider Enerji'de grev oylaması yapıldı. 424 işçinin katıldığı oylamada 309 "evet" oyu çıktı. İşyerinde çalışan 451 işçiden 424 işçinin katıldığı grev oylamasında 110 işçi greve "hayır" dedi.

Birleşik Metal İş Sendikası'ndan yapılan açıklamada "*İşyerinde çalışan ve oylamada greve 'evet' diyen beyaz yakalı çalışan arkadaşlarımıza teşekkür ediyoruz*" denildi.

Asil Çelik Greve Gidiyor

Bursa'da faaliyet gösteren Asil Çelik firması yönetimi ile Birleşik Metal İş Sendikası arasında süren toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine, sendika 18 Ocak'ta greve gitme kararı aldı.

Madenciler Cengiz'e Karşı Grevde

Doğayı talan edip yerine HES adı altında yaptığı rant projeleriyle adından sıkça söz ettiren Cengiz İnşaat'ta işçiler 28 Aralık'ta greve çıktı.

İnşaatın Murgul işletmesinde çalışan işçiler, maaşlarında ve özlük haklarında iyileştirme taleplerine şirket tarafından yanıt verilmeyince greve çıktı. Üç vardiyalı olarak çalışan madendeki sabah ve akşam vardiyaları greve destek verirken, şirket işçilerin ailelerini telefonla arayıp "Direnişi bırakmazlarsa çocuğunuzu işten atacağız" diyerek tehdit etmeye başladı.

Murgul işçileri şirkete taleplerini kabul ettirmek için geçen yıl da greve çıkmış, istedikleri zammı şirkete kabul ettirmişlerdi.

Murgul madencileri, 2014 yılında Cengiz İnşaat'ın ilçeye kurmak istediği siyanür tesisine karşı halka destek vermiş, fabrika önüne gelerek iş başı yapmayacağını açıklayan yaklaşık 900 işçi, "Biz bu halkın katili olmayacağız" demişti.

Soma Madenci Aileleri Çağlayan'da

Manisa'nın Soma İlçesinde 13 Mayıs 2014 yılında yaşanan ve en az 301 işçinin hayatını kaybettiği maden katliamıyla ilgili davada Soma Kömür İşletmeleri eski Yönetim Kurulu üyesi Alp Gürkan, 26 Aralık günü İstanbul Adliyesi'nde ifade verdi. Yakınlarını iş cinayetinde kaybeden maden işçilerinin aileleri, duruşma başlamadan önce Şişli Belediyesi'nin önünden Çağlayan'da bulunan İstanbul Adliyesi'ne ellerinde 301 işçinin isimlerinin yazılı olduğu pankart ve "Soma'yı Unutmadık Unutturmayacağız Sorumlulardan Hesap Soracağız" yazılı pankartla yürüyüş yaptı.

Aileler sık sık "301'in Hesabı Sorulacak", "Soma'nın Katilleri Hesap Verecek", "Soma'yı Unutma, Unutturma" sloganları attı. Madenci aileleri Roboski, Suruç, Ankara, İstanbul'da yaşanan katliamları da sloganlarıyla protesto etti.

Adliyenin önünde açıklama yapan Sosyal Haklar Derneği Genel Sekreteri Can Atalay, davaya ilişkin bilgiler aktararak 23 Ocak 2017 yılında görülecek davanın önemli olduğunu ve bütün ailelerin bu duruşmada hazır bulunması gerektiğine vurgu yaptı.

Soma madenci aileleri adına basın açıklamasını katliamda yaşamını yitiren maden işçisi Uğur Çolak'ın annesi Gülsüm Çolak okudu.

Türkiye tarihinin en büyük iş cinayeti olan Soma Maden Katliamı'nı unutturmamak, sorumlularının yargılanması ve adalet arayışı için geldiklerini belirten Çolak, "İş cinayetleri son bulsun diye buradayız. Katliamın baş sorumlusu Alp Gürkan'ın yargılanması ve gerekli cezayı alması için buradayız" dedi.

Çolak, bombalı saldırılara, kadına yönelik şiddet olaylarına, yurt yangınına, emekçilere yönelik saldırılar ve gündemdeki pek çok olaya değinerek, tüm bunlara karşı yaşamsal bir mücadele verildiğini ve Soma Davasının bu yaşam hakkına mücadelesinin parçası olduğunu söyledi. Açıklamadan sonra aileler davanın görüleceği duruşma salonuna geçti.

İstanbul 18'inci Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmaya tutuksuz sanıklar Alp Gürkan ve Mustafa Yiğit'in yanı sıra yaklaşık 50 madenci ailesi müşteki olarak katıldı.

Gürkan, mahkemeye yazılı savunma vererek beraatini talep ederken, avukatların sağlıklı bir sorgulama olması için Gürkan'ın savunmasını özetlemesini talep etti.

Hakim, Gürkan'ı ayağa kaldırarak bunu yapmasını istedi, Gürkan savunmasını özetledi. Alp Gürkan savunmasında, 2013 yılı sonunda yönetim kurulundan istifa ettiğini ve işletmeyle ilişiğinin bulunmadığını, yönetimin de mevzuata ve bütün kurallara uyduğunu iddia etti.

Gürkan işletmede 7 bin kişi çalıştığını ve ileri teknikler kullanıldığını, kazanın hatadan kaynaklı olduğundan emin olmadığını ve bilirkişi raporlarının kurgudan ibaret olduğunu da iddia etti. Avukatların çapraz sorgularına ise kaçamak cevaplar vererek, sahte imza konusuna ilişkin soruya ise yanıt vermedi. Duruşmada Gürkan'ın çelişkili iddialarına tepki gösteren aileler, 23 Ocak'ta yapılacak davaya katılım konusunda kamuoyunun destek vermesini istedi.

Koç Arçelik'te 650 İşçi İşten Atıldı

Koç Grubu, yeni yıla işçi kıyımıyla girdi. Arçelik Çerkezköy Kurutma ve Motor fabrikasında 500'ü sözleşmeli olmak üzere toplam 650 işçi işten atıldı. Sözleşmeli işçilerin bazılarının sözleşmeleri bitmeden işten atıldığını, her yılsonunda yüzlerce sözleşmeli işçinin işten çıkarıldığını belirten işçiler, ilk kez bu kadar kadrolu işçinin işten atıldığını söyledi.

Her gün 4 bin kurutma makinesinin üretildiği Arçelik Çerkezköy Kurutma ve Motor fabrikasında, işçilerin işten atılmasına günlük üretimin 2 bin olarak planlandığı gerekçesi öne sürüldü.

Bu gerekçe işçiler tarafından çok gerçekçi bulunmadı. Bütün sözleşmeli işçilerin işten atıldığı kurutma makinesi bölümünde 2016 yılı hedefi olan 900 bin adedin aşılıp üretim sayısının bir milyona ulaşarak üretim rekoru kırıldığını belirten işçiler, "*Kırılan üretim rekorundan işçinin payına düşen işsizlik oldu*" dedi.

Bu rekorların işçilerin daha fazla ve hızlı çalışmasıyla sağlandığını belirten Arçelik işçileri, robotlar ile yarıştıklarını söylüyor. Neredeyse her banda ve bölüme robotlar konularak çalışma hızını robotların belirlediğini dile getiren işçiler, "*İşimiz bitince de paçavra gibi kışın ortasında işten atılıyoruz*" diye tepki gösterdi.

Ağırlıklı olarak kadrolu işçilerin çalıştığı elektrik motorlarının üretiminin yapıldığı bölümün kapatılacağı ve Ocak ayında atılmaların devam edeceği söylentilerinin olduğu fabrikada, işçiler Türk Metal Sendikası'na da tepkililer. İşçiler, "*Sürekli ortalıkta dolanan Türk Metal temsilcileri, işçinin ihtiyacı olduğunda ise ortalıktan kayboluyor*" dedi.

Evyapport'tan Atılan İşçiler Patronun Yemeğini Bastı

Körfez'de faaliyet gösteren Evyapport Limanı'nda geçtiğimiz aylarda Liman İş Sendikası Kocaeli Şubesi bir örgütlenme faaliyeti başlatmıştı.

Bu çalışmalar sonrası sendikaya üye olan 20 işçi işten çıkarıldı. İşten çıkarılan işçiler çıkarmaların sendikaya üye oldukları için gerçekleştiğini söyleyerek patronlara tepki göstermişti. Liman İş Sendikası Kocaeli Şubesi de işten çıkarmalara tepki göstererek bir basın açıklaması gerçekleştirmişti.

İşten çıkarılan işçiler ise yine mücadele etmeye devam ediyor. 24 Aralık akşamı, Evyapport patronu işçilere Başiskele bölgesinde bir otelde yemek verdi. Bu organizasyonu öğrenen işten çıkarılan işçiler ellerindeki dövizlerle otelin kapısına dayandı. Ellerindeki megafonla patrona seslenen işçiler, "*Emeğe karşı gelen Evyapport, küçülme bahanesiyle bu kış gününde 22 tane arkadaşı kapının önüne koymuştur. Doğmamış sabilerin rızkını kesen Evyapport küçülme bahanesiyle işçileri çıkarmıştır. Küçülmeyi bahane eden Evyapport ne hikmetse küçülürken 5 yıldızlı otellerde ekmeğini ellerinden aldığı arkadaşların hakkıyla diğer işçilere yemek vermektedir. Protestomuz, eylemimiz Evyap yönetiminedir*" dedi.

Açıklama sonrası işçiler, "Emeğe Uzanan Eller Kırılsın", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları attı. İşçilerin eylemini haber alan polis ekipleri ise bölgeye gelerek OHAL nedeniyle eylem yapmanın yasak olduğunu söyledi. Polisin uyarıları sonrası işçiler bir süre sonra dağıldı. İşçiler "*Hakkımızı alana kadar mücadele etmeye devam edeceğiz*" dedi.

Londra Metrosunda Grev

İngiltere'nin başkenti Londra'da metro personeli iş birimlerinin ortadan kaldırılmasına tepki olarak 8 Ocak 18.00'de 24 saatlik greve gitti.

4 bin çalışanını greve çağıran 2 sendika, istasyonlarda güvenlik için hayati bir öneme sahip olan 900 iş biriminin ortadan kaldırılmasına ve bilet satış gişelerinin kaldırılmasına karşı çıkıyor. Bu, çok sayıda metro işçisinin işsiz kalmsına neden olacak.

Londra metrosunu günlük olarak 4.8 milyon kişi kullanıyor ve grevle birlikte başkentin merkezindeki istasyonlar kapatıldı..

Tehditlere Rağmen Roboski Anması

Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Roboskî köyünde 28 Aralık 2011'de savaş uçakları tarafından yapılan bombardımanla yaşamını yitiren 34 köylünün anmasına da izin verilmiyor.

Katliamın yıldönümünde, köyün giriş ve çıkışlarının yanı sıra katliamda yaşamını yitirenlerin mezarlarının bulunduğu Roboski Mezarlığı'na giden yolu kapatan asker, geçişlere izin vermiyor. Köy içerisinde ise çok sayıda kirpi ve akrep tipi zırhlı araç konuşlandırıldı.

25 Aralık sabahı Roboski'ye yapılan operasyonda Roboskî-Der Başkanı Veli Encü, Taybet Encü ve barış aktivistleri Yannis Vasilis Yaylalı, Meral Geylani, 27 Aralık günü yapılan operasyonda ise Hikmet Alma ile Ubeydullah Encü gözaltına alındı.

Gülyazı Alay Komutanlığı da aileleri, anmanın yapılması halinde gözaltına alınan 6 kişiyi tutuklamakla tehdit etti.

Tüm engellemelere rağmen katliam, 5. yılında 29 Aralık günü Gülyazı Köyü'nde anıldı, milletvekilleri ve yakınlarını kaybeden aileler mezarlıkta toplandı.

HDP Grup Başkan Vekili Ahmet Yıldırım, milletvekilleri Altan Tan, İmam Taşçıer ve Aycan İrmez'in de katıldığı anmada, aynı köyden ve halen tutuklu HDP Şırnak Milletvekili Ferhat Encü'nün mesajı okunduktan sonra, "*Buradan hareketle buradan bir kez daha AKP iktidarına ve saraya çağrımızdır; Eğer bu yüz yıllık toplumsal yarayı dindirmek istiyorsanız, eğer bu yaraya merhem sürmek istiyorsanız, Roboski benzeri çok katliam vardır, ama gelin failleri en kolay ortaya çıkarılacak olan budur. Buradan başlayalım*" denildi.

Ferhat Encü'nün annesi Halime Encü de savaş istemediklerini vurgulayarak, başka annelerin ağlamasını istemediklerini ve faillerin bulunmamasının yeni katliamlara yol açtığını söyledi.

Roboski Anısına Siyah Balonlar

İHD İstanbul Şubesi Adalet ve Hakikat Komisyonu'nun çağrısıyla, Roboski Katliamı'nda yaşamını yitiren 34 Kürt genci, 5'inci yıldönümünde Galatasaray Meydanı'nda anıldı. Katliamda hayatını kaybeden 19'u çocuk 34 Kürt gencinin resimleri taşındı, mumlar yakıldı.

İHD Eş Başkanı Eren Keskin'in katıldığı anmada, "Roboski'ye Adalet, Failler Yargılansın Edî Bese, Artık Yeter Roboski Katliamında 5 Yıl" pankartı ve Roboski katliamında hayatını kaybeden 34 Kürt gencinin fotoğrafı taşındı.

Roboski'de yaşanan katliamı hatırlatılarak yaşamını yitirenler için beş dakikalık sessiz çığlık oturumu yapıldı.

Ardından komisyon adına basın açıklamasını Mine Nazari okudu. Roboski'de 5 yıl önce, 28 Aralık 2011 tarihinde Türk savaş uçakları ile 19'u çocuk 34 Kürdün vahşice katledildiğini hatırlatan Nazari, yaşamını yitiren Kürt gençlerinin o gün kendi topraklarında sınır ticareti yaparken bombalandığını hatırlattı.

Bu katliamın üzerinden 5 yıl geçmesine rağmen katliamın faillerinin yargılanmadığını belirten Nazari, "*Türkiye Cumhuriyeti devletinin tüm yönetici kişi ve kurumları kendilerini bu suçtan aklayarak daha öncesinde yabancısı olmadığımız tüm yollara başvurdular. Ellerindeki siyasi ve askeri bürokratik güçleri kullanarak hesap vermekten kaçtılar ve kaçmaya da devam ediyorlar*" dedi.

Roboski katliamından bu yana devletin benzer suçları işleyip, cezasızlık güvencesiyle yoluna devam ettiğini vurgulayan Nazari, "*Bugün Silopi'de, Sur'da, Nusaybin'de, Şırnak'ta ve Gever'de 7'den 70'e Kürtlere vahşice saldıranların hedefi haline gelmişse, Cizre'de insanları diri diri bodrumlarda yakılmışsa, Roboski katliamında imzası olan kişiler hala iş başında olduğu içindir*" dedi.

Roboski-Der Başkanı Veli Encü ve Roboski ailelerinden 5 kişinin gece yarısı yapılan baskınlarla gözaltına alındığını belirten Nazari, Roboski halkı başta olmak üzere Kürt sorununda çözümün barış ile mümkün olacağını savunanların ya öldürdüğünü ya da özgürlüklerinin ellerinden alındığını kaydetti, "*Biz insan hakları savunucuları olarak, bir saniye bile adalet arayışından vazgeçmeyeceğiz. Roboski halkının mücadelesini buradan selamlıyoruz*" dedi.

Açıklamanın ardından üzerinde katledilen 34 Kürt gencinin isimlerinin bağlandığı siyah balonlar gökyüzüne bırakıldı.

Katletmek Yetmez Heykellerini De Yıkalım

Roboski'de TSK tarafından yapılan bombardımanda yaşamını yitiren 34 kişi için Amed'te dikilen 'Roboski Anıtı' 8 Ocak sabah saatlerinde kaldırıldı.

Parka polis eşliğinde getirilen iş makineleri heykeli parçalayarak kaldırdı. Katledilen 34 kişinin isminin yazılı olduğu mermerler de parçalandı.

5.Yılında Roboski Anıldı

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri 5. yılında Roboski Katliamı'nda katledilenleri andı. 28 Aralık saat 18.00'da Konak Eski Sümerbank önünde bir araya gelen kitle sık sık "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Roboski'yi Unurma Unutturma", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganlarını attı.

Emek Ve Demokrasi Güçleri adına basın açıklamasını okuyan TMMOB İl Koordinasyon Kurulu Başkanı Melih Yalçın "*Bugün, 28 Aralık 2011 tarihinde 28'i aynı aileden 34 köylünün, Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı bir sınır köyü olan Roboski'nin Irak ile olan sınırında hava bombardımanıyla katledilmesinin 5. yıl dönümü. O gün gece saatlerinde bir hava bombardımanıyla gerçekleşen katliamdan dolayı bugüne kadar kimse yargılanmadı ya da ceza almadı*" dedi. Roboski Katliamı'nın sorumlularının FETÖ üyeleri olarak gösterilmeye çalışıldığına vurgu yapan Yalçın "*Darbenin önemli aktörlerinden biri olduğu iddiasıyla tutuklanan eski Hava Kuvvetleri Komutanlarından Akın Öztürk, iktidar tarafından Roboski Katliamı'nın neredeyse yegâne sorumlusu olarak gösterilmekte. Oysa biliyoruz ki, o dönem Hava Kuvvetleri Komutanı Akın Öztürk değil, ismi soruşturmalarda hiçbir şekilde geçmeyen Mehmet Erten'di.*" dedi.

İktidarın, katliamın sorumlularının değil, sorumluları ortaya çıkarmak isteyenlerin peşinde olduğunu söyleyen Yalçın " *O gün Roboski'de yoksul Kürt köylülerini katledenler, bugün geride kalanları şiddetle, baskılarla, tutuklamalarla terbiye etmeye çalışıyor. Son birkaç ayda tutuklanan binlerce siyasetçini arasında yer alan milletvekili Ferhat Encü Roboski'de onlarca akrabasını yitirmiş, katliamın faillerinin yargılanması için büyük çaba sarfetmişti. Encü ailesine yönelik yapılanlar, adeta katliamın sorumlularının peşini bırakmayanlardan bir intikam alma çabasıdır. Geçtiğimiz günlerde bu kez Roboski Derneği Başkanı Veli Encü gözaltına alındı*" dedi.

Katliamın sorumluları bulunana kadar bu insanlık suçunun peşini bırakmayacaklarını söyleyen Yalçın "*İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri olarak, Roboski Katliamı'nı unutmayacağımızı, unutturmayacağımızı ve her fırsatta sorumlulara dikkat çekeceğimizi buradan bir kez daha kamuoyuyla paylaşıyoruz*" dedi.

Eylem sloganlarla sona erdi.

Yol TV'nin Yayını Durduruldu

Geçen hafta RTÜK tarafından yayını durdurulmasına karar verilen Yol TV'nin yayını, 29 Aralık günü saat 17:55 itibariyle durduruldu.

22 Aralık tarihinde verilen yayın durdurma kararı, Anadolu Ajansı'ndan servis edilen bir haber ile duyurulmuş, kanal yetkililerine doğrudan bir bilgi verilmemişti.

Karara gerekçe olarak haberde "Cumhurbaşkanı'na hakaret, toplumda ayrımcılığı körükleyen ve terör örgütlerini övücü yayınlar" ifadeleri yer almıştı.

Galatasaray Lisesi Önünde Protesto Edildi

Yol TV'nin yayınının "Cumhurbaşkanı'na hakaret" ve "örgüt propagandası" iddiasıyla yayınının RTÜK tarafından durdurulması, 2 Ocak günü Galatasaray Meydanı'nda protesto edildi.

Eyleme, İstanbul Ayışığı Sanat Merkezleri, kapatılan TV 10 yöneticileri, Demokratik Alevi Dernekleri (DAD), Divriği Kültür Derneği, EMEP, EHP, Kaldıraç ve DEDEF üyeleri de destek verdi. Eylemde sık sık "Özgür Basın Susturulamaz ", "Yol TV Susmadı Susmayacak", "Haber Alma Hakkımız Engellenemez" sloganları atıldı.

Yol TV Yayın Müdürü Işıl Kurt, Yol TV hakkında 22 Aralık 2016 günü verilen yayın durdurma kararını hatırlatarak, TV yayınlarının durdurulmasının iyi bir gidişat olmadığını yetkililere anlatmaya çalıştıklarını, fakat yayınlarının durdurulduğunu aktardı. Kurt, "*TürkSat yoksa başka uydular, kanallar var. İnternet var, başka yayın olanakları var ve bir şekilde yayınımızı sürdüreceğiz*" dedi.

Alevi Bektaşi Federasyonu Başkanı Muhittin Yıldız, OHAL kararnameleriyle kapatılan TV 10'dan sonra Yol TV'nin de yayınının durdurulmasının tesadüf olmadığına vurgu yaptı, "*Bugüne kadar yılmadık*" diyerek, Yol TV'nin yeniden yayına başlaması için tüm Alevilerin seferber olacağını belirtti.

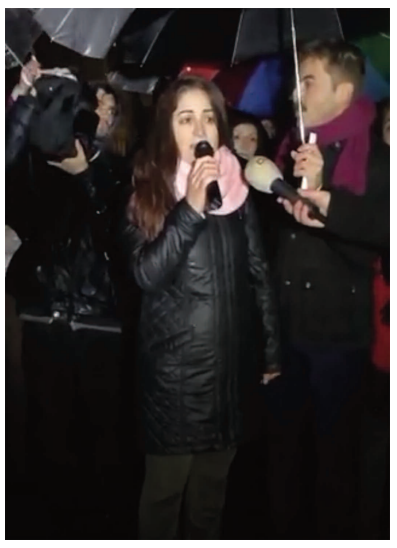

Alevi Dernekleri Federasyonu Genel Başkanı Rıza Eroğlu ise OHAL kararnameleriyle çok sayıda basın kuruluşunun kapatıldığını, gazetecilerin tutuklandığını belirterek "*Başkanlığa giden yolu temizleme operasyonu özgür basının sesini kısarak yapıyorlar*" dedi, kapatılan basın kuruluşlarının derhal açılmasını istedi.

TGS Genel Başkanı Gökhan Durmuş da konuşmasında, 4 ay içerisinde 3000 gazetecinin işsiz kaldığını ve 140 gazetenin de tutuklu olduğuna değindi."*Biz TGS olarak mücadelemizi sürdüreceğiz. Hep birlikte mücadeleye devam edeceğiz*" dedi.

İstanbul Ayışığı Sanat Merkezi Genel Sanat Yönetmeni Songül Yücel ise İçişleri Bakanlığı'nın kararıyla İzmir, Antakya ve Antep Ayışığı Kültür Sanat Merkezlerinin faaliyetlerinin durdurulduğunu aktardı.

Yol TV için bir araya gelindiğini belirten Yücel, "*Faşizm durmuyor, durmayacak da. İzmir, Antep, Antakya Ayışığı Sanat Merkezleri, yine İzmir'de Yenikapı Tiyatrosu, İşçi Kültür Evi kapatılmış durumdalar faaliyet durdurma kararıyla. İstanbul'dan Ayışığı Sanat Merkezi olarak faaliyeti durdurulan bu sanat merkezlerinin yanındayız.*

Bu sanat kurumlarımız ağaların, beylerin, sultanların, diktatörlerin karşısında boyun eğmeyen kurumlardı. Bu kapatmalar da boyun eğmedikleri içindi. Kapatarak bitiremiyorlar bitiremeyecekler de! Kültür sanatın insanı aydınlatan, geleceğe umutla bakan ışığını söndüremeyecekler, kesemeyecekler" dedi. Kültür Sanat merkezlerinin, gazetelerin, televizyonların yeniden ve daha güçlü olarak faaliyetlerine devam edeceklerini belirterek sözlerini tamamladı. Ayışığı Sanat Merkezi Emekçileri "Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla" sloganıyla kurumların kapatılmasını protesto etti.

Eylem, kapatılan kurumları faaliyetlerini sürdürecekleri belirtilerek sloganlarla bitirildi.

Korkacaksınız, Titreyeceksiniz, Yıkılacaksınız

'Bize türkülerimizi söyletmiyorlar Robson
İnci dişli, zenci kardeşim,
Kartal kanatlı kanaryam.
Türkülerimizi söyletmiyorlar bize,
Korkuyorlar Robson
Şafaktan korkuyorlar,
Görmekten,
Duymaktan,
Dokunmaktan korkuyorlar(...)
Ümitten korkuyorlar Robson, ümitten korkuyorlar ümitten
Korkuyorlar kartal kanatlı kanaryam
Türkülerimizden korkuyorlar."

Aralık ayında Antakya'daki 8. sanat yılını kutlayan Antakya Ayışığı Sanat Merkezi, 30 Aralık günü saat 15.40 sularında Hatay valiliği tarafından alınan "3 ay süreyle kültür-sanat faaliyetlerini durdurma" kararı ile mühürlenmişti.

Valiliğin aldığı bu karara tepki olarak Ayışığı Sanat Merkezi çalışanları 31 Aralık günü saat 12.00'a Ali İsmail Korkmaz Vakfında basın açıklaması yaptılar. Açıklamaya SYKP, Aka-der, TÖP-G ve birçok Alikev çalışanları katılarak Ayışığı Sanat Merkezine desteklerini ve yalnız bırakmayacaklarını dile getirdiler.

"*Yine bir faşist saldırıyla karşı karşıyayız. Devlet; ilerici, devrimci dernekleri kapatmaya bir yenisini daha ekledi. Dün itibariyle Türkiye'de faaliyet gösteren birçok dernek kapatıldı. İzmir, Antep ve Antakya'da devrimci sanat yapan Ayışığı sanat Merkezleri 3 aylık süreyle kapatıldı. Yeniyi üreten, geleceği kuran bizlerden ne kadar korktuklarını tekrar gördük*" diyerek süreci anlatan Ayışığı Sanat Merkezi, ayaklanmalar döneminde olduğumuzu ve hemen her gün ülkenin bir yerinde eylemler olduğunu söyledi.

Devletin bu ayaklanmalara ve isyanlara tutuklamalar, gözaltılar, sokak ortasındaki infazlar, toplu katliamlar ve dernek, tv, gazete kapatmalarla cevap verdiğini ama her seferinde daha büyük bir karşı koyuşla karşılaştığını söyleyen Ayışığı, zamanın sosyalizmden yana estiğini ve bunun böyle devam etmeyeceğini vurguladı.

"*Bizler Ali İsmaillerin, Ahmetlerin, Abdocanların özlemlerini taşıyor ve yaşatmaya çalışıyoruz ve eminiz ki bunu başaracağız. Bizler yeniyi temsil ediyoruz. Çürümüş düzenin hiç bir saldırısı biz engelleyemeyecek. Antakya'da 8 yıldır kültür-sanat çalışmaları yaptığımız Ayışığı Sanat Merkezi nerede ve nasıl olursa olsun sanat çalışmalarına devam edecektir. Bizim sanatımız sadece dört duvar arsında değildir. Bunu böyle bilenler varsa bundan sonra yapacağımız çalışmaları görecektir. Biz insanların kurtuluşunu hedefleyen halkız ve bu hiçbir zaman değişmeyecektir*" diyen Ayışığı Sanat Merkezi emekçisi sözünü Ali İsmail'in sözleriyle sonlandırdı: "*Korkacaksınız, Titreyeceksiniz, Yıkılacaksınız.*"

Yapılan açıklama sonrasında Ayışığı Şiir Atölyesinden bir emekçi Nazım Hikmet Ran'a ait olan 'Bir Gemicinin Türküsü' adlı şiiri okuyarak sanatımızın sadece dört duvar arasında değil her alanda yapabileceklerini dile getirdi.

Ardından hep beraber Ayışığı müzik grubu Saut-ıl Şems'le Çav Bella söylendi ve yeni yıla girerken umutları ve devrimci sanatı sonlandıramayacakları söylenerek pasta kesildi.

İzmir, Antep ve Antakya Ayışığı Sanat Merkezlerine Kapatma

OHAL Gerekçesi ile İzmir, Antep ve Antakya'da bulunan Ayışığı Ekin Sanat Dernekleri'nin faaliyetleri durduruldu.

30 Aralık günü İzmir'de kültür sanat faaliyetleri yürüten Ayışığı Ekin Sanat Derneği'ne öğle saatlerinde gelen polisler, derneğin faaliyetlerinin 20 Ocak 2017 tarihine kadar durdurulduğunu söylediler.

Valilik emri ile derneğin kapatıldığını tebliğe gelen polisler, bir gerekçe ya da yazılı bir karar göstermediler.

İzmir Ayışığı Ekin Sanat Derneği bir açıklama yaparak, "*İzmir'de Devrimci Sanat faaliyeti yürüten Ayışığı Sanat Merkezi'nin bugün itibariyle 20 Ocak 2017 tarihine kadar faaliyeti durduruldu. Şu çok iyi bilinmelidir ki derneklerimizi mühürleyebilirsiniz. Ama devrimci sanatı susturamayacaksınız! Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla!*" dedi.

Antep'te faaliyet gösteren Ayışığı Sanat Merkezi'ne de öğle saatlerinde gelen polisler valilikten gelen faaliyeti durdurma kararını tebliğ ettiler. Vergi memurları eşliğinde gelen polisler fotoğraflayarak, videoya alarak tespit yaptılar.

Bir sonraki haber ise Antakya'dan geldi. Hatay Valiliğinden gelen polis ekipleri, Antakya Ayışığı Ekin Sanat Derneği'ne 3 aylık süreyle faaliyetini durdurma kararını tebliğ ettiler. Derneğin evraklarına el konuldu.

Antakya Ayışığı sosyal medya üzerinden bir çağrı yaptı: "*Hatay valiliğince Antakya Ayışığı Sanat Merkezi bugün itibariyle 3 ay süreyle faaliyetlerine durdurma kararını vermiş ve saat 15.40 sularında derneğimiz mühürlenmiştir. Toplumcu sanatı savunduğumuzu bir kez daha haykırıyoruz. Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla. Devrimci Sanat Susturulamaz*"

Kapatılan hiçbir dernek, gazete, radyo, tv nasıl susturulamamışsa, işçi, emekçi ve devrimcilerin sesi nasıl susturulamamışsa, sanatı emekçi halklara, mahallelere götüren, yeni insanın sanatını yapan Ayışığı Ekin Sanat Merkezleri de susturulamayacak.

Kapıya Mühür Vurulsa Da Sanatımıza Mühür Vurulamaz

30 Aralık günü öğle saatlerinde faaliyeti durdurulan İzmir Ayışığı Ekin Sanat Merkezi'nnin faaliyet İl Dernekler Müdürlüğü'nce durduruldu. Faaliyetinin durdurulmasının hemen ardından İzmir Ayışığı Sanat Merkezi emekçilerinden Lütfiye Burcu Kara ile görüştük.

Merhaba bir kaç saat önce İzmir Ayışığı Sanat Merkezi'nin faaliyetinin durdurulduğunu öğrendik. Bize gelişmeleri aktarır mısınız?

Sabah saatlerinde İl Dernekler Müdürlüğü'nden beni aradılar. Kurumun açık olup olmadığını sorarak faaliyetin durdurulmasına ilişkin tebligat yapacaklarını söylediler. Kuruma gittim. Yönetim Kurulunda olduğum için faaliyet durdurma kararı bana tebliğ edildi.

Faaliyetin durdurulma gerekçesi nedir? Arama yapılıp herhangi bir gerekçe belirtildi mi?

Arama izniyle gelmemişler zaten. O sebeple içeriye de almadık tebligat için gelenleri. Bize sadece tebligatı teslim ederek kapıyı mühürlemek üzere gelmişler. OHAL Kanunu gereğince İl Dernekler Müdürlüğü'nün böyle bir yetkisi var. Buna dayanarak kapatıldı.

Sanat Merkezi'nin faaliyetlerine ilişkin bir gerekçe belirtilmiyor yani.

Evet, dernek defterlerini istediler, incelemeye alınacağını söylediler. Onları verdik. Kapıya mühür vurulacağı için gerekli evraklarımızı ve eşyalarımızı aldık ve kapı mühürlendi. OHAL kanununun içeriğini ayrıntılı bilmediğim için ben de avukat arkadaşımıza ulaştım. Ondan bilgi alabilirsiniz.

Peki, kurum mühürlenmiş durumda, sanat üretimlerinizi nasıl sürdüreceksiniz?

İzmir'de yıllardır sanat çalışmaları yürüten bir kurumuz. İlk defa kapatmayla karşılaşmıyoruz. Bir kurumda faaliyet gösterirken asıl olarak sanat çalışmalarımızla işçilerin, emekçilerin arasında, onların işyerlerine, mahallelerine, okullarına ulaşabilmek. Ve ulaşıyoruz da. Biz asıl olarak sokaklarda meydanlarda olmayı hedefledik ve bundan sonra da böyle devam edeceğiz. Ayışığı Sanat Merkezi'nin kapısı şu an mühürlü olabilir. Ama sanata mühür vurulamaz. Bizler sanatımızla yine var olmaya devam edeceğiz. Sokaklar, meydanlar, işçi emekçi mahalleleri bizim mekanımızdır ve biz oralarda olmaya, işçi-emekçilerle, gençlerle, kadınlarla, yoksul emekçi halklarla bir arada olmaya ve sanat üretimlerimizi sürdürmeye devam edeceğiz. Biz, Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla şiarıyla yola çıktık. Ayışığı Sanat Merkezi emekçileri yeni üretimleriyle yoluna devam edecek.

Ardı ardına baskın, faaliyet durdurma, kapatma, gözaltı ve tutuklamalarla dolu bir süreçten geçiyoruz..Sizleri de zorlu bir mücadele bekliyor. Sanat alanındaki kavganızda başarılar diliyoruz.

Teşekkür ederiz. Biz de Ayışığı olarak sanat alanındaki faaliyetlerimizi duyuran, gerçekleri halka ulaştıran basın emekçilerine başarılar diliyoruz. Onlar için de çetin bir süreç..

Ayışığı Sanat Merkezi'nin mühürlenme sürecinde orada olan Avukat BAhattin Özdemir ile görüşerek sorumuzu ona da yönelttik.

Mühürlenme sürecinde Sanat Merkezi'nin faaliyetlerine ilişkin bir gerekçe belirtildi mi?

Ayışığı Kültür Merkezi, dernek olarak faaliyet yürütüyor. Kapatma Kanun Hükmünde Kararname ile değil, OHAL kapsamında yapıldı. Yani OHAL nedeniyle valiliğe gerek gördüğü halde bir kurumun faaliyetini durdurma veya kapatma yetkisi tanımış ve bu yetkiye dayanılarak Ayışığı Sanat Merkezi'nin faaliyeti durduruldu.

Bugünlerde ardı ardına kurum kapatmaları yaşıyoruz.. Kurumların faaliyetlerine ilişkin bir gerekçe gösterilmeksizin OHAL'e dayanılarak kapatılıyor. Kurumlar keyfi bir baskı ve kapatma ile karşı karşıya Ayışığı Sanat Merkezi için durum nedir?

Evet, gazeteler, televizyonlar derken külttür sanat kurumları da bu baskı ve saldırılardan payını aldı. Ayışığı Sanat Merkezi'nin faaliyetinin durdurulması direkt olarak OHAL gerekçesine bağlanmış ve dikkat ederseniz Valilikten 20 Ocak 2017 tarihine kadar faaliyetinin durdurulabilmesi yönünde bir olur alınmış. Yani OHAL uzatılırsa, kurumun kapatılma süresi de yine buna bağlı olarak uzatılabilir. Bu uygulama elbette ki keyfi bir uygulama. Bir gerekçe yazılmamış diyorsunuz ama gerekçe olarak karışımıza ileriki süreçte "terör örgütü propagandası yapmak" vb. iddialar çıkabilir. Bir çok kurum bu iddiayla kapatılıyor. OHAL durumunda olunsa dahi direkt olarak böyle bir gerekçeyle kurum kapatılamaz. Kurumun faaliyetlerine ilişkin bir mahkeme kararının olması ve bu karara dayanılarak kapatılması gerekir. Ama şu anki uygulama sürekli OHAL'in valiliklere vermiş olduğu bu yetki üzerinden yapılıyor. Faaliyet durdurma bir süre sonra tamamen kurumun kapatılması ile sonuçlana biliyor. Bu uygulamalara karşı da ciddi bir mücadele gerekiyor.

Türküleri Yapanlar Yasaları Yapanlardan Güçlüdür

"Yola çıktık, uzun yıllardır yürüyoruz
Ve yürünecek daha çok yol var
Emeğimize sahip çıkmak için
O büyük günde hazır olmak için
Anlayabilmek ve anlatabilmek için
Deneyimleri paylaşabilmek,
Öğrendiklerimizi öğretebilmek
Ve öğrenmemiz gerekenleri öğrenmek için
Bilimin ışığından
Sanatın birikiminden
Emeğin kararlılığından ve disiplininden
alıyoruz gücümüzü…"

30 Aralık günü OHAL kapsamında "faaliyeti durdurulan" İzmir Ayışığı Sanat Merkezi, 31 Aralık 11.00'de İHD İzmir Şubesi'nde bir basın açıklaması yaparak bu saldırıyı protesto etti.

"*Yıl 1992 Boğaziçi Ekin Sanat Derneği kapatıldı*

1996 Ayışığı'nın kurucularından Songül Yücel tutuklandı

1996, 1997, 1999 Ayışığı çalışanı ve Müzik Grubu solisti Aysun Bozdoğan tutuklandı

2000 Genç Ekin Sanat Merkezi kapatıldı.

2001 GESAM kapatıldı.

2006 Sarıgazi Ayışığı Sanat Merkezi kapatıldı.

Yıl 2016 İzmir, Adana ve Antakya Ayışığı bir kez daha mühürlendi.

2003'den bugüne Ayışığı Sanat Merkezleri olarak Taksim, İkitelli, Sarıgazi, Gazi, İzmir, Kemalpaşa, Antep, Adana ve Antakya'da onlarca tiyatro gösterisi, etkinlik, anma, konser, grev ziyareti ve yürüyüş gerçekleştirdik. Sempozyum ve konferanslar düzenledik. Saldırıya, baskıya uğrayan sanatçıların, aydınların yanında yer aldık, onlara ev sahipliği yaptık.

Devinim Tiyatro Atölyemiz, Emeğe Ezgi müzik grubumuz, kitaplarımız ve Önsöz Kültür Sanat Dergimizle devrimci kültür ve sanatı yüz binlere ulaştırdık.

Şarkı söyleyen yarınlara olan inancımızla 'mücadelemize kilit vuramazsınız' diyerek devam ettik yolumuza. Her saldırı bizi daha da yetkinleştirdi, güçlendirdi" diyen Ayışığı Sanat Merkezi emekçileri, kendilerine yönelen bu saldırının haksız olmadığını da vurguladı.

Faşizme karşı mücadele ederken onun elindeki silahlara karşı, güçlerini işçi ve emekçilerden alarak "Şarkı söyleyen yarınlara" giden yolun "sevinç işçileri" olduğunu söyleyen Sanat Merkezi Emekçileri, faşizmin kapılarına kilit vurmasının acizliğinden kaynaklandığını söyleyerek, "*Grev alanları bizim, sokaklar bizim, alanlar bizim"* dedi.

"*OHAL gerekçesiyle devrimci, demokrat kurumlara, televizyon radyo ve basın araçlarına, akademisyenlere, sanatçılara, aydınlara, sendikalılara yönelik saldırıların bir parçası bu. Bütün saldırılar bize faşist iktidarın güçten düşmekte olduğunu ve bunu saklamak için elinden geleni yaptığını gösteriyor. Kendi sesinden başka bir sesin çıkmaması için çabalamasını ne kadar da zavallı olduğunu görüyoruz. Asgari ücrete, işsizliğe ve yoksulluğa mahkum ettiği, her geçen gün karşısında göreceği günün kabusuyla uykusunu kaçıran kitleleri uyutabilmek için saldırılarını sürdürecek. Faşizmin bizi hedef alması kadar anlaşılır bir şey yok*" diyen Ayışığı, açıklamasını

"*Bizler işçilerin, emekçilerin ve ezilen halkların sesi olmaya devam edeceğiz. Faşizmin karşısında onurla duran sanatçıların, aydınların, demokratların ve devrimcilerin adıyla birlikte anılacak adımız. Faşizmin yanında yer almak için onurlarını satan sanat tüccarları onlarla birlikte tarihe gömülüp gidecek. Tarihe bir bakın, adını bildiğimiz her sanatçı zalimin, ezenlerin, sömürenlerin karşısında emekçilerin yanında taraf olmayı bilerek bu ismi kazanmıştır. Bizler Nazımların, Nerudaların, Brechtlerin, Victor Jaraların yolunda yürümeye devam edeceğiz. Türküleri yapanlar yasaları yapanlardan güçlüdür! Hiçbir güç bizi yolumuzdan alıkoyamaz*" diyerek sonlandırdı.

Basın açıklamasında, kapatılan İşçi Kültür Evi ve Yenikapı Tiyatrosu Metin Altıok Kültür Merkezi çalışanları da söz aldı. Kapatmalar protesto edilerek devrimci dayanışma mesajları verildi.

Ayışığı Karanlıkta Yıl Gösterir

31 Aralık 2016 tarihinde saat 13.30'da İHD Antep Şubesi'nde İzmir, Antakya ve Antep Ayışığı Sanat Merkezlerinin kapatılmasını protesto etmek için bir basın toplantısı gerçekleştirildi.

Okunan basın açıklamasında, bu tür baskıların geçmişten bugüne devrimci sanatı durduramadığını ve durduramayacağına değinildi. Antep, İzmir, Antakya Ayışığı Sanat merkezleri, Yeni Kapı Tiyatro ve İşçi Kültür Derneklerine yönelik yaşanan mühürlemelerin son süreçte OHAL gerekçesi ile tüm devrimci demokrat kesimlere yapılan bir saldırının parçası olduğu vurgulanırken, "*Ayışığı karanlıkta yol gösterir ve hiçbir karanlık Ayışığını söndüremez*" denildi.

"Mühürleriniz Onur Nişanesi Olarak Tarihimizdeki Yerini Çoktan Aldı"

Yenikapı Tiyatrosu emekçileri 30 Aralık günü saat 18.00'da Metin Altıok Kültür Merkezi önünde derneğin mühürlenmesini protesto ettiler. Yenikapı Tiyatrosu emekçileri "Bak Yine Geldiler" başlığıyla okudukları, esprili bir dille hazırlanmış olan basın metninde "*Şimdi ne olacak? Hiçbir şey! Yenikapı Tiyatrosu alanlara çıkmakta inatçıdır biraz. Türlü yalan ve hilelerle onları sokaktan, sahneden koparmaya çalışanlara hiç eğilmemiştir. Zaten dikkat edin her türlü baskı mekanizması oluşturmaya çalışanın temel derdi de bu olmuştur. Eğilmemesi. O yüzden mühür vuranlar arkası yarın meraklarını radyolarına bıraksınlar, bizim yarınımız dünden belli.*

Hülasa; ezilenlerin kapısı hep açık ki bu yüzdendir adı 'Yeni kapı'. Mühürleriniz onur nişanesi olarak tarihimizdeki yerini çoktan aldı. Dememişlerdi demeyin sonra; kapılarına mühür vurduklarınız; aç bıraktıklarınızı, işsiz, evsiz bıraktıklarınızı, emeğini sömürdüklerinizi de yanına alarak çalacak kapınızı er ya da geç. İşte o zaman güleceğiz ağız dolusu.

Madımak'tan, Gezi parkından, Suruç'tan, Ankara'dan, emekçi mahallerinden, fabrikalardan çıkıp geleceğiz; uykunuzun en tatlı yerinde irkildiğiniz türküler söyleyeceğiz.

Alın size kar topu gibi döne döne gelen son söz; Faşizme ölüm, halklara mutlu yıllar!" dediler.

Kapatılan tüm kültür merkezlerinin yanlarında olduklarını belirttikleri açıklama, alkışlarla sona erdi.

"Sanatımızı Dört Duvar Arasında Yapmıyoruz"

6 Ocak gecesi çıkarılan 681 nolu KHK ile Antakya Ayışığı Sanat Merkezi Derneği kapatılmıştı.

Ayışığı Sanat Merkezi ile birlikte, Antakya'da faaliyet yürüten Dayanışmaevleri Derneği'nin de aynı KHK kapsamında faaliyetleri sonlandırılmıştı. Bunun için 7 Ocak günü Ayışığı Sanat Merkezi ve Dayanışmaevleri, Antakya İHD binasında ortak basın açıklaması yaptı.

Açıklamaya katılan İHD başkanı da söz alarak, devletin yaptığı son saldırıların insan haklarına aykırı olduğunu, sanatsal faaliyetleri ile insanların duygu ve düşüncelerini rahatlıkla dile getirebileceklerini söyleyerek, baskıların dernek kapatmalarının sonlandırmasına dair çağrıda bulundu.

Ayışığı Sanat Merkezi emekçisi de söz alarak "*Kapitalist sistem sıçramalı bir şekilde çöküş içerisinde, 15 Temmuz darbe girişimiyle de ülkemizde bunu bir kez daha görüyoruz. Kendi iç çatlaklarını açık bir şekilde ortaya çıkarmışlardır. O günden itibaren de başlattıkları saldırı furyası asıl nedeni güçlü olduklarından değil aslında çok güçsüz olduklarındandır. Kendi yıkılışlarını onlarda görüyor ve bu yıkılışı biraz daha geciktirmek için devrimci kurumlar, kültür-sanat dergileri, gazeteler kapatılıyor, ilerici insanlara saldırıyor.*

Dün çıkarılan KHK ile daha önce 3 aylığına mühürlenen Antakya, İzmir ve Antep'te bulunan sanat merkezlerimiz tamamen kapatılmıştır. Ayışığı Sanat Merkezi ilk defa kapatılmıyor, Boğaziçi Ekin Sanat Merkezinden itibaren defalarca kapatılıp yeniden açılmıştır. Ama biz yine buradayız ve daha güçlüyüz. Bizler sanatımızı dört duvar arasında yapmıyoruz, sanatımızı sokakta, meydanda, evlerde emekçi halklarla birlikte yapıyoruz. Son olarak, yola çıktığımızda da söylediğimiz ve hep tekrar edeceğimiz şiarımızla sözlerimizi sonlandırmak istiyoruz 'Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla'" dedi.

Dayanışmaevlerinden arkadaşımız ise Antakya'nın yerlisi Arap Alevi halkının diliyle Arapça olarak yaptı açıklamasını ve "*Bizler faaliyetlerimizi Dayanışmaevlerinde yürüten insanlarız. Onlar, yaşamlarımızı onların istedikleri gibi bizlere uygulatmaya çalışıyorlar. Bizler onların istedikleri yaşamı istemediğimiz için derneklerimizi kapatıyorlar. Derneklerimizi kapatarak bizleri evimize, iş yerlerimize hapsedemeyeceksiniz; bizler her alanda Arapça tiyatrolarımızı, Arapça sanatımızı yapmaya devam edeceğiz. Bizleri bu baskılarla mücadelemizden geri atacaklarını sanıyorlarsa yanılıyorlar*" diyerek basın açıklamasını sona erdirdi.

MÜCADELE BİRLİĞİ

Mücadele Birliği Gazetesi / Sayı: 16 / 11- 25 Ocak 2017 / Yaygın Süreli Dağıtım Sahibi: Yeni Dönem Yayıncılık Basın Dağıtım Eğitim Hizmetleri Tanıtım Org.Tic.Ltd. Şti. Adına: Deniz ERCAN / Adres: İskenderpaşa Mah. / Sofular Cad. No: 8/3 Fatih - İSTANBUL / Tel-Fax: 0 (212) 533 32 57 / Sor. Yazı İşl.Müdürü: Deniz ERCAN / Baskı Yeri: Yön Basım Yayın, Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi B Blok 1.kat N:366 Topkapı - Zeytinburnu - İSTANBUL

www.mucadelebirligi.com info@mucadelebirligi.com
www.facebook.com/mbirligi mucadelebirligi@gmail.com
www.twitter.com/mbirligi mucadelebirligi@hotmail.com

"BAYRAM YERİ"

Sabahın 4'ünde çıktık evden yedi kilometrelik bir yol yürümek için. Çıktığımızda sokakta bir kaç insan ana cadde istikametine doğru yürüyordu. Ana caddede çok daha fazla insan da Jose Marti Devrim Meydanı'na doğru...

Çoğalarak yürümek daha önce hiç tanık olmadığım bir şey. Beşken on olmak, onken yüz olmak, yüzken bin olmak, binken milyon olmak. Koca bir nehir gibi coşkuyla akmak, neşe içinde, mutlulukla.. En güzel giysiler giyilmiş, saçlar yapılmış, tıraşlar olunmuş. Göğüsler kabarık, başlar dik ama şakalardan ve kahkahalardan taviz yok. Nasıl olsun? Haklı bir sevinç var ortada, başkaldırının ve adaletin zaferi.

Meydana girmeden önce kortejler oluşturuluyor. Öyle ki dakikalar içinde insanlar kendi örgütlerinin flamaları altında buluşup sıraya giriyor. Milyonlarca insanın aynı anda böyle bir disiplinle hareket ettiğini görmek tarifi imkansız bir hayranlık yaratıyor.

Kortejin ilk sırasında Devrimci Ordu Güçleri, hemen arkalarında da tıpkı onlar gibi devrimin yılmaz koruyucuları olan yüzbinlerce işçi yerini alıyor. Ardından doktorlar, öğretmenler, avukatlar, havayolu çalışanları, telekomünikasyon çalışanları, maliye çalışanları, Devrim Koruma Komiteleri, 120 Yaş Kulübü üyeleri, FMC (Kübalı Kadınlar Federasyonu), FEU (Üniversite Öğrencileri Federasyonu) ve kortejin en renklileri sanatçılar...

Her örgütün kendine has koca bir pankartı var. Pankartın arkasında da bireylerin kendi hazırladığı daha küçük ebatlarda pankartlar, dövizler... Ve istisnasız hepsinde Fidel, Camilo, Che, Raul, Jose Marti, Julio Antonio Mella var. Özgürlüğün, bağımsızlığın, enternasyonalizmin, barışın ve sosyalizmin savaşçıları... Hasta La Victoria Siempre sözleri hem ağızlarda hem pankartlarda.

Saat 7'de Devrim Meydanı'na vardığımızda Jose Marti Anıtı'nın yanında Raul bekliyor bizi. Fidel gibi sevdiğimiz Raul, milyonları o güzel gülümsemesiyle el sallayarak karşılıyor. Bir zamanlar milyonların O'nu, Fidel'i ve Che'yi karşıladığı gibi.

Raul'un tam karşısında Che'nin silueti önünde Devrimci Ordu Güçleri'nin askerleri ve bando takımı yerini almış. Meydana girdiğimiz gibi başlıyorlar marşı çalmaya. O nasıl güzel bir atmosfer öyle. O davullar sussa eminim ki kalp atışlarımızın sesi doldurur onların yerini. Koca koca atıyor kalbim mutluluktan. Yıllarca, doğduğunuz topraklarda hayalini kurduğunuz o şey en canlı haliyle, çoktan gerçekleşmiş. Öyle gerçek olmuş ki 'yıldönümü kutlamasına' tanık oluyorsunuz.

Davulların susmasıyla tüm yüreklerden aynı anda tek slogan çıkıyor. Tekrar ve tekrar, bastıra bastıra bastıra. "Raul es Fidel, Fidel es el pueblo!" (Raul Fidel'dir, Fidel Halktır!)

Bando takımın yanında tıp öğrencileri, askeri okul öğrencileri, lise öğrencileri tribünde çoktan yerini almış korteji selamlıyor. Ve başlıyorlar aynı anda Yo Soy Fidel (Ben Fidel'im) diye slogan atmaya, ve milyonlar onlara katılıyor. Tüm meydan Yo Soy Fidel sözleriyle inliyor. Hemen ileride yüzlerce arı var, dünyanın en tatlı arıları, siyah, beyaz, melez, tombiş, zayıf, uzun, kıvırcık... Abejitas de Colmenita (Arı kovanının bal arıları) 3 yaşından itibaren tüm çocukların katılabileceği bir kültür sanat örgütlülüğü. Bal arısı kostümüyle yüzlerce çocuk "Yo Soy Fidel" diye bağırıyor, minicik bedenlerinden kocaman sesler çıkıyor. Onları böyle görmek insanın gözlerini yaşartıyor. Onlar var ya bu dünyada, Küba'ya hiçbir şey olmaz dedirtiyor insana. Çünkü onlar doğduğum topraklardaki çocuklar gibi ekmek ve dayakla büyümüyorlar. İletişim ve sevgi ile büyüyorlar. Hiçbiri sınıf, statü ve kimlik altında ezilmeden, paylaşarak, birlikte öğrenip üretiyorlar. Bu çocuklara emanet edilen bir devrime kim ne yapabilir ki?

Bayram yerinin en güzeli çocuklara öyle dalmışız ki koca kortej geçip gitmiş arkamızdan, en sonunu yakaladığımızda Latin Amerika'dan ve Avrupa'dan komünist partili yoldaşlara rastlıyoruz. Sohbet ettiğimizde anlıyoruz ki hepimiz aynı şeyleri hissetmişiz. Özlem ve hayaller aynı olunca bayram yerine hayranlık da aynı şekilde oluyormuş. Vedalaşıp ayrılırken milyonlarca insanın "Yaşasın Devrim", "Yaşasın Özgürlük", "Yaşasın Sosyalizm" sloganları attığı bir meydanda ABD'den bir gazeteciye rastlıyoruz. Kübalı bir gence uzatmış mikrofonu soruyor "*sizi buraya zorla mı getiriyorlar*" diye. Kübalı cevap veriyor "*evet*", gazetecinin suratı sırıtıyor, kameramanı uyarıyor yaklaş yaklaş diye, koca bir tekme atmak geçiyor içimden gazeteciye, 'bi bitmediniz' diye, tam o esnada Kübalı ekliyor "*zorla getiriyorlar bizi buraya, zorla mutlu ediyorlar bizi, özgürlüğü, adaleti kim ne yapsın, biz mutlu olmak istemiyoruz, candela-aaaa!*" diye patlatıyor kahkahayı, tabii

biz de. Gazeteci dumur! Suratı düşüyor çekiyor mikrofonunu gidiyor. Benim fiziksel olarak gerçekleştirmek istediğimden çok daha etkilisini Kübalı yapıyor. Tam da bir Kübalı tarzında, neşeyle kahkahayla.

Böyle geçiyor 58. bayram Küba'da. Nice nice nice 58 yıllara sevgili Küba!

Viva Cuba Libre!
Yaşasın Özgür Küba!
Viva La Revolución De Cuba!
Yaşasın Küba Devrimi!

2 Ocak 2017
Mücadele Birliği- Havana/KÜBA

DEVRİMİ KORUMA KOMİTELERİ

COMITÉ DEFENSA DE LA REVOLUCIÓN (CDR)

1961 yılında Kumandan Yoldaş Fidel'in talebiyle kurulan Küba'nın en büyük, en kapsamlı, en kalabalık örgütlülüğü. 14 yaşından itibaren her Kübalı bireyin kendi iradesi ile gönüllü üyesi olabileceği bu örgütlülüğün işlevine dair, parlamento üyesi Lazara Borrayo Tolon ile kısa bir sohbetimiz oldu.

Tolon da aynı zamanda 14 yaşından beri komite üyelerinden biri, diğer milyonlarca Kübalı gibi. Bize öyle güzel anlatıyor ki bunun gururunu taşıdığı her halinden belli.

"*Devrimi Koruma Komiteleri'nin ilk görevi*" diyor Tolon, "*Bir; Devrim'i karşı-devrimcilere karşı korumak. Bu polisten çok biz halkın görevi, çünkü bu hayat ve bu ideoloji en başta halka ait. Kimseden yetki bekleyecek de değiliz kimsenin harekete geçmesini bekleyecek de değiliz. Herhangi bir karşı-devrimcinin bir şey yaptığını görürsek başta şemsiyelerimizle (Kübalılar hem güneşten hem de yağmurdan korunmak için sürekli şemsiye taşır) girişiriz, eğer karşı-devrimcinin elinde farklı şeyler varsa biz de ona göre gücümüzü ortaya koyarız. Genelde polisi böyle zamanlarda görürüz karşı devrimcinin linç edilip öldürülmesini engellemek için araya girip onu alır ve tutuklar.*"

"*İki*" diyor ve devam ediyor Tolon, "*sokağımızın, semtimiz doğal olarak da şehrimizin ve ülkemizin huzurunu korumak. Vandalizme ve hırsızlığa karşı 24 saat nöbet tutarız. Yasadışı bir iş yapmaya kalkan olursa müdahale ederiz yahut gerekli kişi ve kurumları haberdar ederiz.*"

İllegal iş derken neden bahsettiğini soruyoruz Tolon'a.

Diyor ki; "*sosyalist değerlerin ve sosyalizmin zedelenmesine sebep olacak her şey bizim için illegaldir. Bir insanın insanca yaşamasını engellemekten tutun da -ki bu alkolik bir babanın çocuğunun eğitimini engellemesi de olabilir, bir kadının fuhuşa zorlanması da olabilir- halk sağlığını tehdit etmeye kadar her şeyi illegal sayarız. Bunları yapmaya kalkışanları engelleriz, olumlu yönde dönüşümleri için çalışırız.*

Üç; partinin politikalarını yayarız, fakat bu yayma alınmış kararlar için geçerlidir. Bundan daha önemlisi karar alma öncesinde politikayı oluşturur yahut oluşturulmuş taslağı tartışırız. Tüm komşularımızla toplantılar yaparız, herkes fikrini ortaya koyar, oylama yaparız ve bunu partiye sunarız. Belki dünyadaki diğer insanlar burada partinin halktan bağımsız olduğunu sanıyorlar oysa parti tamamen halka bağlıdır. Sosyalizm de budur zaten. Tüm bireylerin karar aşamasına katılmasını sağlamakla yükümlüdür parti. Bu halk emekçi bir halk, burada sınıflar yok, bu yüzden elbette ki her kararda, her politikada rolleri olacak, bizi bu dünyada özel kılan da bu zaten.

Dört; CDR olarak kadınlara özel önem veririz. Bu çerçevede FMC (Kübalı Kadınlar Federasyonu) ile çalışırız. Yardıma ihtiyacı olan kadınların bakımı, sağlığı, eğitimi ile ilgileniriz. Şiddete maruz kaldıklarına tanık olursak -ki bu yaşıma kadar tanık olmadım- CDR olarak olaya müdahale ederiz. FMC ile irtibata geçeriz.

Beş; gönüllülüğü arttırırız, çalışmalara katılımı sağlarız. Uluslararası kampanyaların organizasyonunda gönüllü görev alırız. Küba Beşlisi'nin adaleti için düzenlenen uluslararası kampanyada da CDR vardı, Elia Gonzalez'in ülkeye dönmesini sağlamak için oluşturulan kampanyada da. Sadece kampanyalarda değil miting ve gösterilerde de CDR üyelerini güvenliği sağlarken yahut temizlik yaparken görebilirsiniz. Her 1 Mayıs günü olduğu gibi...

Altı; afetlerde CDR'nin her sokakta eğitimli tugayları vardır. Halkın tahliyesi için ayrı bir tugay, arama kurtarma için ayrı bir tugay. Bu tugayların eğitimi de disiplini de CDR bünyesine dahildir. Genelde gençlerden oluştururuz. Sokağımızın gençleri bu tugaylarda görevlidir. Tahliye edilen sokaklardaki evlerin güvenliği de CDR sorumluluğundadır.

Yedi; herhangi bir saldırdı yahut savaş durumunda halkın silahlı mücadeleye hazır olması için çalışmalar yaparız. Tahliye tugayları fiziksel ve zihinsel durumundan dolayı saldırıya karşılık veremeyecek olanları bölgedeki sığınaklara taşımakla görevlidir. Geri kalan CDR üyeleri de bulunduğu bölgeyi korumakla görevlidir.

Tüm bunların yanında düzenli olarak kan bağışı çalışmaları yaparız. Bunu sadece ülke için değil diğer ülkeler için de yaparız. Çünkü Küba halkının dünyadaki diğer insanlara karşı da sorumluluğu var. Bu yüzden bizi her zaman dünyanın herhangi bir yerinde yardıma ihtiyacı olan insanların yanında görebilirsiniz. CDR üyeleri, doktorlarımız, hemşirelerimiz, arama kurtarma ekiplerimiz kan, ilaç ve diğer gerekli aletleri yanına alarak hiç çekinmeden o ülkeye gider ve elinden gelenin fazlası için çalışır."

Tolon'a soruyoruz, "*peki nasıl oluşturuluyor ve yönetiliyor*" diye. Tolon, "*en başta partiden görevliler mahallelere ve sokaklara gittiler tabi bu yıllar önceydi. Artık buna gerek kalmadı çünkü onlarca yıldır oturmuş bir düzen var. Her sokakta 5 kişilik bir komite yönetimi seçilir bunlardan biri genel yönetici olur. Diğer 4 kişi de onun olmadığı durumlarda onun yerini alır. Bu 5 kişi tüm sokağın ortak kararıyla seçilir. İletişim bu 5 kişi üzerinden sağlanır tüm sokakta. Bu arada uzun sokaklarda bölünme olur. Örneğin benim yaşadığım sokakta 10 bina var yani 20 aile ki bu da ortalama 100 kişi yapar. 5 kişilik yönetim burası için yeterli ama daha uzun sokaklarda nüfus da fazla olacağı için bu yeterli olmuyor. Doğal olarak da iki yahut üç komite yönetimi olabiliyor. Bu tamamen şehir planlamasına ve nüfusa bağlı. Bu sokaklardaki komite yönetimleri ilçenin yönetimini seçmekle de görevli. İlçeler de şehrin. İlçe ve şehir yönetimleri aynı zamanda profesyonel olarak bu işi yapmaktalar. Doğal olarak sokak komitesi üyeleri gibi başka meslekleri yahut çalışma alanları yok bu yüzden tüm üyelerin yıllık 3 peso (TL karşılığı 43 kuruş) ödemesi gerekir ki, yoldaşlarımızın maaşını ödeyelim çalışma odalarındaki kağıdı kalemi, alet edevatlarını alalım diye.*

Kısacası bu örgütlülüğün ne devletten ne partiden hiçbir maddi geliri yoktur. Kendi kendini finanse eder. Tamamen gönüllülük üzerine kurulu olduğunu buradan da anlayabilirsiniz."

Verdiği bilgiler için Tolon'a teşekkür ederken Tolon ekliyor, "*umarım en kısa sürede sizin topraklarınıza da yurt dışından gelip size 'Devrimi Koruma Komiteleri nasıl kuruldu, nasıl çalışıyor' diye soran insanlar olur*". Ve göz kırpıyor!

Dünyanın bu en güzel dileği karşısında bize söyleyecek hiçbir şey bırakmıyor.

Tek sözümüz var:

Hasta La Victoria Siempre!

Mücadele Birliği-Havana/Küba
30 Ocak 2016